

Kurier Szczeciński

PIĄTEK, SOBOTA, NIEDZIELA, 21, 22, 23 LUTEGO 1986 ROKU

Nr 37 (12 429)

Rok założenia 1945

Nakład: 170 000 egz.

Cena 12 zł

Uroczystości w Warszawie

68 rocznica powstania Armii Radzieckiej

CENTRALNE uroczystości z okazji 68 rocznicy Armii Radzieckiej odbędą się dziś w Warszawie. Na dworcze Grobu Nieznanego Żołnierza przy placu Zwycięstwa oraz na Cmentarzu-Mauzoleum Żołnierzy Armii Radzieckiej na Rakowiec zostaną złożone wieńce. Podobne uroczystości odbędą się przed warszawskimi pomnikami Bractwa Broni i Wdzięczności a także w innych miastach.

W Teatrze Polskim odbędzie się uroczysty koncert zorganizowany przez Główny Zarząd Polityczny Wojska Polskiego i Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Dziś zakończenie spotkania „Pokój dzieciom”

W WARSZAWIE kończy się dziś 4-dniowe międzynarodowe spotkanie przyjaciół dzieci „Pokój dzieciom” zorganizowane w Polsce przez Krajowy Komitet Dziecka od auspacji ONZ. W ostatnim dniu obrad przedstawiciele organizacji międzynarodowych tracących nadzieję na przetrwanie świata ta nauce i kulturze w wielu krajach omawiać będą kolejny wydział temat spotkania „Pokój” – fundament realizacji deklaracji „praw dziecka”.

11 szkół szkuje się do występu „Jacy jesteśmy” po raz dwudziesty

W DNIACH od 5 do 27 kwietnia odbędzie się kolejny już dwudziesty przegląd zespołów artystycznych szcześcińskich szkół ponadpodstawowych „Jacy jesteśmy” – 86 Organizatorów: imprezy w Domu Kultury Kolejowego – od lat używający gościnnie młodym artystom. Pałac Młodzieży – sprawujący mecenat artystyczny nad młodzieżą szkolną, „Kurier Szczeciński” (który

(Dokończenie na str. 2)

Iran oskarża Irak o strącenie samolotu

KAIR PAP. Samolot irański wiozący 40 osób, w tym sześciu deputowanych oraz delegata ajatollaha Chomeniego przy strąceniu reżymu uległ zniszczeniu podczas lotu w południowo-zachodnim Iranie. Wszyscy pasażerowie zginęli. Teheran oskarżył lotnictwo irańskie o dokonanie ataku. Bagdad odrzucił te oskarżenia.

Zakończenie wizyty Z. Messnera w Moskwie

Polski wkład w rozwój współpracy

PREMIER Zbigniew Messner zakończył trzydniową oficjalną wizytę przyjaźni w Związku Radzieckim, którą złożył na zaproszenie rządu ZSRR. W ostatnim dniu pobytu Zbigniew Messner odwiedził Moskiewską Fabrykę Narzędzi „Kalibr”, współpracującą od 25 lat z Zakładami im. gen. Karola Świerczewskiego w Warszawie.

PO zwiedzeniu zakładów Z. Messner spotkał się z aktywem

Prowokacyjna wizyta Reagana na Grenadzie

WASHINGTON PAP. Prezydent USA Ronald Reagan odbył w czwartek krótką wizytę na Grenadzie państwie wspierającym na Karaibach które w październiku 1983 oadło ofiarą zbrojnej agresji ze strony Stanów Zjednoczonych. Celem wizyty było zarówno podkreślenie znaczenia siły USA przywiązania do obszaru Morza Karaibskiego, jak i dominujące roli Stanów Zjednoczonych w tym regionie. W wywłoszonym w stolicy Gwady – St. George przemówieniu prezydent Reagan z uznamem wyraził się o amerykańskiej inwazji. Zaskakiwał również Kuba i Nikaragwę powtarzając znane już oskarżenia o komunistycznym zagrożeniu. Reagan zapowiedział kontynuowanie pomocy wojskowej dla nikaraguańskich „Contras”. Prezydentowi towarzyszyli George Shultz i Casper Weinberger.

Z historii zegarów

BONN PAP. Zegar kieszonkowy wynaleziono w Niemczech w XVII wieku. Na owe czasy było to wielkie osiągnięcie techniczne. Niekiedy sprężyna sterowała na 10 godzin. Jedyną wadą w owym czasie nie nazywał przenośnego zegarka kieszonkowego „Minutanten”, chronometr nieszono w woreczku lub na łańcuszku na łańcuszku.

partyjno-zawodowym przedsiębiorstwa. Otwierając spotkanie dyr. O. Popow poinformował gości m. in. o wynikach produkcyjnych zakładów oraz o długoletniej współpracy z Zakładami im. gen. Karola Świerczewskiego w Warszawie. Następnie Z. Messner wygłosił przemówienie. Oświadczył, że Polska uważa za swój międzynarodowy obowiązek wnieść własny wkład w umacnianie jedności i zwartości wspólnoty państw socjalistycznych.

Dla Międzyzdrojów

Molo jakiego nie było

• „Bimor” wykonał projekt • „Energopol” zbuduje

TAK ma wyglądać przyszłe molo w Międzyzdrojach, zaprojektowane przez architektów T. Blicharskiego i Z. Sztelę. Obok z lewej – nowy herb Międzyzdrojów. Jest w nim słone, które – obw zawsze – przyświecało ambitnym mieszkańcom i władcom tego „najmłodszego” w Szczecińskim miasta.

Apel do uczniów szkół ponadpodstawowych

O programie PZPR z młodzieżą Świnoujścia

CZESTO słyszy się opinie o bezdeowości młodych. „Sa nastawieni konsumpcyjnie, ciągle pytają za ile, nie chcą się, nie podoba” itd., itp. – oto stereotypy każdemu dobrze znane. Takim osądom przeczy postawa, jaką zaprezentowali młodzi ze Świnoujścia. Mielśmy okazję być na spotkaniu młodzieży Zespołu Szkół Rybołówstwa Morskiego w tym mieście. Temat spotkania: projekt programu partii. Dokument ten dyskutowany w bardziej doświadczonych wiekiem gronach nie zawsze uzyskuje aprobatę. Mówi się na przykład, że za mało w nim konkretnych, że nie wszystko zrozumiałe itd. Cóż – krytykujemy chętnie, rzadziej krytykujemy samych siebie. Młodzi ze Świnoujścia spojrzeli na

projekt programu PZPR nieco inaczej...

„SOCJALIZM w Polsce uważamy za szansę życiową – stwierdził jeden z uczniów – dlatego chcemy ten właśnie program wypełnić konkretną treścią. Jeżeli powiadamy, że należy nam się lepsze warunki startu życiowego, lepsze płace, to zapracujemy na to. Błędem jest, że gdzie indziej mają lepiej – jeszcze nieznajemy nieprawdę”. Oto lina wypowiedzi. Program partii słusznie mówi o wejściu w wiek XXI. To przecież ja i moi rówieśnicy zastąpimy obecne starsze i średnie pokolenia. Od tego jak ustawimy się do życia, do pracy, jak wreszcie będziemy już teraz wykonywali nawet te skromne

uczniowski obowiązek – zależy przyszłość kraju. To wcale nie jest pompa, jakieś wielkie słowa, ale to po prostu rzeczywistość. „Program PZPR słusznie odnosi się nie tylko do perspektywicznych celów ludzi i państwa, ale też sugeruje jak przewidywać dalsze trudności. Jeszcze do niedawna było modne mówienie o „straconym pokoleniu” i to tacy jak ja mieli nim być. Owszem, są kłopoty, one rzucają cienie na świadomość młodych ludzi, ale spójnijmy spojrzeć na nasze życie nie tylko pod kątem totalnej krytyki wszystkiego. Daje się nam spać na zdobycie intrzyki z zawodu, wielu będzie uczyło się dalej w wyższych szkołach morskich. Mieszkać w domu, ale każdy dach nad głową ma. Jest problem: jaki dach, jakie warunki życia? To już jednak trzeba sobie zapewnić samemu, choć trudno zrezygnować z pomocy państwa. Jest ono socjalistyczne i to nakłada także na państwo obowiązek. Ale obowiązek ciążą także na obywatelach”. WIELE dyskusji wzbudziły sformułowania projektu pro-

(Dokończenie na str. 2)

Szabla Rokossowskiego – w muzeum w Brześciu

MOSKWA PAP. Szabla marszałka Konstantego Rokossowskiego na klindze której widnieje napis: „Marszałkowi zwycięskiej Armii Czerwonej Konstantemu Rokossow- skiemu – wzięceni młodzi – wrzesień wojnowództwa” będzie ekspozycją zespołu muzealnego „Twierdza Brzeska” – bohater Ekspozycji ta, poświęcona misji wyzwolenia Armii Radzieckiej w krajach Europy w końcowym etapie II wojny światowej – obejmuje m. in. część poświęconą pamięci marszałka Rokossowskiego. Wśród pamiątek po tym wybitnym dowódcy jest także specjalny medal oraz książka „Marszałek dwóch nacji”, wydana przez Ministerstwo Obrony Narodowej PRL.

Gwałtowny spadek kursu dolara

LONDYN, NOWY JORK PAP. Kurs dolara obniżył się gwałtownie w środę na giełdach zszedłach pod wpływem wtorkowej wypowiedzi ministra skarbu USA Jamesa Bakera, że rząd amerykański szczyty sobie dalszej uporządkowanej waluty. Na ożywienie najwcześniejsze giełdy o kilkiskiej wartości dolara spadła o 9 jenny od wtorku do najniższego poziomu od 75 roku – 178,80 jenny za dolara. Następnie kurs amerykańskiej waluty spadł na giełdach zchodnioeuropejskich, osiągając najniższy poziom od polowy maja 1982 roku wobec marki RFN, wyraźnie słabnąc także w stosunku do porównywalnych walut z wyjątkiem dolara kanadyjskiego. Kurs zamknięcia w Londynie wyniósł 2,292 marki RFN za dolara wobec 2,340 we wtorek, przy czym wzmocnienie w niektórych transakcjach międzybankowych, kurs ten obniżył się aż do 2,285.

(Dokończenie na str. 2)

W węgierskiej kopalni

Śmierć pięciu polskich górników

WARSZAWA PAP. Jak dowiaduje się dziennikarz PAP w kopalni węgla kamiennego Vavas w rejonie Pecs na Węgrzech, gdzie nastąpiło zawałenie się stropu, obodnia, wśród ocalałych górników było 5 górników, znajdowało się 7 specjalistów z Polski. Zgodnie z kontraktami prowadzący prace inwestycyjne w wyniku postrzępionych natężenia intensywności akcji ratunkowej uratowali zostali trzej Polacy: Władysław Straciński z Nowej Wsi w woj. łódzkiej, Bogumił Marczak z Kłodawy oraz Stanisław Ziela z Rendkovic (woj. czeskosłowacki). Ten ostatni odkopany został przez ekipy polskie w czasie w czwartek o godzinie 14.00 po 48 godzinach przebywania w zawałonym chodniku. Stan zdrowia Władysława Stracińskiego jest poważny, a Marczaka jest bardzo dobry i wkrótce mają oni opuścić szpital.

W wyniku tragicznego wypadku czterech polskich górników poległo na posterunku pracy. Są to: Józef Cwikla z Boguszo-Goroc (woj. węgierski), Ryszard Korczak z Kłodawy, Jan Kurczak z Zabrza (woj. francuski) oraz z Kolonii (woj. czeskosłowacki).

Na miejscu wypadku przebywała od początku, oprócz władz węgierskich, przedstawicielstwa ambasady PRL na Węgrzech. Akcja ratownicza wciąż trwa, ponieważ pod ziemią znajdują się jeszcze zasypani górnicy węgierscy.

W późnych godzinach wieczornych nadeszła wiadomość, że mimo wysiłków lekarzy zmarł polski górnik Stanisław Ziela, wydobyty po 48 godzinach z zawałonej kopalni.

• SPORT • SPORT • SPORT • SPORT •

Imprezy sportowe

Godz. 17 — sala przy ul. Dworcowej — turniej brydżowy w ramach XXII RTN.

Godz. 11 — hala przy ul. Narutowicza — halowe mistrzostwo województwa w 100-metrowym biegu. Godz. 16.30 — SP nr 12 w Starogardzie — mecz w koszykówce o mistrzostwo II ligi między zespołami Spójnia i Połonia.

Kalejdoskop

ZAKOŃCZENIE IGRZYSK POLONYCH

W POŹNYCH godzinach wieczornych na Gubalewku odbyło się uroczyste zakończenie pięciodniowych mistrzostw Igrzysk w sportach zimowych. Uczestniczyli w nim m. in. wiceprezident Związku Radzieckiego, przewodniczący CK SD, prezes Towarzystwa „Polonia” — Tadeusz Witold Miłkowski, wiceprezes Międzynarodowego Związku Górnictwa i Hutnictwa — Bolesław Kapitan SUPERLIGI TENISA STOLOWEGO

JAK już informowaliśmy, po sześciu rundach superligi tenisa stołowego na czeladnicę dużej się reprezentacji polskiej. A oto tabela:

1. Polska	6 pkt.	27.15
2. CSRS	5	26.12
3. Szwecja	4	24.12
4. Węgry	3	22.20
5. Jugosławia	2	19.23
6. Francja	1	13.29
7. RFN	1	16.26
8. Holandia	1	11.23

TYDZIEŃ SŁUŻBOWY ŁODOWYCH

PRZED dwudziestą laty w Polsce po raz pierwszy pojawiły się służby lotowe klasy „D”. W której z jednostek, Polskę odnosi największą sukcesy, zdobywając medale mistrzostw świata i Europy. Z okazji jubileuszu Główna Komisja Żeglarska Łódzkiego przy Polskim Związku Żeglarskim organizuje imprezę pod nazwą „Tydzień D” w Polsce. Do udziału w imprezie zaproszeni zostali członkowie żeglarskiej Europy. Odbędzie się ona na jeziorze Śniardwy w Międzyzdrojach, a początek przygody wyjazd jest na 8 lub 16 marca.

NA TURNIEJU W TEHRANIE

MŁODZIEŻOWA reprezentacja Polski na turnieju piłkarskim w Teheranie, w ostatnim meczu w eliminacjach zremisowała z pierwszą reprezentacją Iranu 0:0. W rzutach karnych lepsi okazali się gospodarze turnieju — 3:1. Mecz był interesującym widowiskiem, gra — szybka, a oba zespoły nie wykorzystali kilku okazji do zdobycia bramki.

Polacy zakwalifikowali się do „strefy medalowej” i w następnym meczu zagrają z Rumunami, a w drugim szklanicy wystąpią Iran „A” i Ghana.

Polski wkład w rozwój współpracy

(Dokończenie ze str. 1)

kładzie Warszawskim, jak i w RWPG.

Z. Messner podkreślił, że jego rozmowy z Michałem Gorbaczowem i premierem Ryżkowem przebiegały w przyjaźni, szczerze i serdecznie, atmosferze, były konkretne i rzeczowe. Towarzyszyło nam — powiedział — pełne wzajemne zrozumienie i stanowcza wola wykonania stojących przed nami zadań.

W godzinach popołudniowych szef rządu polskiego odjechał do Warszawy. Na lotnisku „Wnu-kowo-2” pożegnali go członkowie Biura Politycznego KC KPZR, premier Nikołaj Ryżkow i pierwszy wicepremier Gejdar Aljiew oraz inne osobistości radzieckie.

Na zakończenie pobytu preza Rady Ministrów PRL w ZSSR opublikowano wspólne oświadczenie o oficjalnej wizycie przywódcy w Związku Radzieckim Zbigniewa Messnera. (Tekst komunikatu zamieszcza prasa poranna).

CZŁONEK kolegium Ministrów Spraw Zagranicznych ZSSR, dyrektor departamentu pracy MSZ Władimir Łomiejko, zapytany jak o-

denia rezultaty wizyty i znaczenie podpisanych dokumentów oświadczając, iż Związek Radziecki przywiązuje bardzo duże znaczenie do wizyty premiera Messnera, do rozmów, jakie przeprowadził w Moskwie i porozumień, które podpisano. Rozmowy wykazały pełną zgodność poglądów w sprawach międzynarodowych i gospodarczych. Podpisane dokumenty mają ważne znaczenie dla obu krajów, ponieważ służą podniesieniu na wyższy poziom współpracy gospodarczej ZSSR i Polski, krajów RWPG i całej wspólnoty socjalistycznej.

Rozgrywki o odpowiedzialność za katastrofę „Challenger”

WASZYNGTON PAP. Zastraszająca się obecnie w Stanach Zjednoczonych rozgrywka o to — kto ma ponieść odpowiedzialność za katastrofę promu kosmicznego „Challenger” w której poniosła śmierć jego siedmiosobowa załoga: NASA czy któraś z firm budujących zespoły wahadłowca, wygrało — wojsko.

20. bm. poinformowano, że ze stanowiska odpowiedzialnego za loty promów kosmicznych zastępcy szefa urzędu aeronautyki i przestrzeni kosmicznej został zwolniony cywil — Jesse Moore. On to właśnie miał ostatnie słowo w sprawie startu „Challenger” 28 stycznia. Moore przechodził obecnie na stanowisko szefa ośrodka lotów załogowych im. Johnsa, zaś na jego miejsce — wprost z zajmowanego od października 1983 r. stanowiska szefa dowództwa operacji kosmicznych marynarki wojennej (Navy Space Command) — przyszedł kontradmirał Richard M. Truly.

R. M. TRULY jest doświadczonym astronautą, pilotował podczas drugiego lotu — prom kosmiczny „Columbia” w r. 1981, a także „Challenger” w sierpniu 1983. Nominacja wysokiego rangą wojskowego w sztabie czynnej, mającego osobisty wkład w program militarny, praktyce dużo organizacyjnie, zwrócił uwagę na fakt, iż w skład załogi USA a małym status cywilny urzędem aeronautyki i przestrzeni kosmicznej; krok ten jest więc bardzo przewidywalny. Ilustracja z kolumny 1. Inicjatywa Zjednoczonego nie zamierzała forsować dalszą ekspansję w przestrzeni okołozemskiej.

dnia, że na trudny amerykański rynek samochodowy mogą wejść nie tylko samochody giganty japońskie czy zachodniemieckie.

„Yugo America” — amerykańska firma handlowa wyrobami Czerwnej Zastawy — sprzedawała od sierpnia zeszłego roku 10 tys. samochodów. I wola o więcej, o podwojenie dostaw, gdyż ma poważne zaangażowanie w realizacji zamówień „Yugo”. R. Micie — dyrektor jugosłowiańskiej fabryki — mówi, że przy dzisiejszych możliwościach, jego zakłady takim zamówieniu nie sprostały. Będzie to możliwe po zainwestowaniu w nie 400 milionów dolarów. Udział „Yugo America” w tym przedsięwzięciu — mówi dyrektor Micie — uczyni rzecz całą realną.

Choć trudno przewidzieć, jak skończy się ten dialog producentów z handlowcami, nie ma wątpliwości, że mały „Yugo” przetrwał by w USA samochodem anonimowym. Jugosłowianie strzelili celnie, na co Polak patrzył bez zawiesi.

Marek JUSTO

Kontrowersyjna decyzja

Wkrótce 6 program francuskiej TV

PARYŻ PAP. Francuski minister łączności Georges Fillioud zakomunikował, że pod koniec lutego br. uruchomiony zostanie szósty kanał telewizji francuskiej. Emitowane na tym kanale programy będą głównie poświęcone muzyce.

OTWARCIE szóstego kanału francuskiej TV zbiega się w

czasie z rozpoczęciem nadawania piątego programu, zaplanowanego przez rząd jesienią ub. roku i przynależnego własnemu potencjałowi w dziedzinie telewizji, Silvio Berlusconiemu oraz dwu francuskim biznesmenom. Sprawa uruchomienia piątego programu telewizji francuskiej wywołała ostre polemiki wśród polityków i w świecie kultury. Pod adresem rządu wysuwano oskarżenia, iż przez rozszerzenie sieci prywatnych stacji telewizyjnych, pragnie odnieść określone korzyści propagandowe przed marcowymi wyborami parlamentarnymi i odzyskać utraconą popularność. Kwestionowano też wybór właściciela piątego programu. Silvio Berlusconi znany jest z tego, że w należących do niego stacjach telewizyjnych notuje się zalew amerykańskich filmów i programów, pozabawionych w zasadzie wartości artystycznej.

Min. Fillioud poinformował, że rząd rozpatrzył trzy oferty i postanowił przyznać szósty kanał francuskiej TV konsorcjum, w którego skład wchodzi znana francuska firma produkująca i rozpowszechniająca filmy „Gaumont”, prywatna rozgłośnia radiowa NRJ i dwie agencje reklamowe. Minister utrzymywał, że rząd wybrał najambitniejszą ofertę, 50 procent programów „środków” będzie poświęcone wyłącznie muzyce. Ponadto abonenci nie będą płacić dodatkowo za korzystanie z programu szóstego.

We Francji działają obecnie trzy programy TV kontrolowane przez państwo oraz jeden program prywatny.

Holandia

Epilog „leczenia”

HAGA PAP. Pisano o nich wiele w prasie światowej, chodziło o niezwykłych chirurgów, którzy leczą chorych „bez krwi” i instrumentów usuwających dotknięte choroby organy. Kilka ciekawych przypadków po przeprowadzeniu takich operacji” zwróciło uwagę policji holenderskiej na tych „chirurgów”. Przeprowadzone ostatnio śledztwo wykazało, że są oni zwykłymi oszustami. Podczas gdy wizerunek ich różnił się, w rzeczywistości byli pacjentem i dziennikarzem, jako rzekomo usunęli pacjentom podczas „bezkrwawej operacji”

Rewelacyjny środek do usuwania śniegu i lodu

MOSKWA PAP. Naukowcy z Charkowa uzyskali na bazie chloru wapnia skuteczny do usuwania śniegu i lodu. Grupa specjalistów Charkowskiego Instytutu Chemii Podstawowej posłużyli on jako surowiec wyjściowy do stworzenia preparatu topiącego lód. Substancja ta ma dużą przewagę nad tradycyjną mieszaniną piasku i soli. Po pierwsze w przeliczeniu na m kw. potrzeba jej 10 razy mniej, po drugie roztopiając lód, preparat sam rozpływa się i paruje. Ulice pozostają suche i czyste. Ponadto nie likwiduje gołoledzi na drodze przy temperaturze do 10 stopni poniżej zera. Natomiast nowy preparat działa nawet przy 30-stopniowym mrozie. Dłatego można go stosować nie tylko w Charkowie, lecz również w Jakucku czy Maganie.

Chłonek wapnia odprowadzany jest do osadników w fabrykach sodu. Naukowcy już od dawna poszukiwali sposobu wykorzystania tej substancji. Grupa specjalistów Charkowskiego Instytutu Chemii Podstawowej posłużyli on jako surowiec wyjściowy do stworzenia preparatu topiącego lód. Substancja ta ma dużą przewagę nad tradycyjną mieszaniną piasku i soli. Po pierwsze w przeliczeniu na m kw. potrzeba jej 10 razy mniej, po drugie roztopiając lód, preparat sam rozpływa się i paruje. Ulice pozostają suche i czyste. Ponadto nie likwiduje gołoledzi na drodze przy temperaturze do 10 stopni poniżej zera. Natomiast nowy preparat działa nawet przy 30-stopniowym mrozie. Dłatego można go stosować nie tylko w Charkowie, lecz również w Jakucku czy Maganie.

Narty dla 41 osób

WIEDEN. W górskiej miejscowości Dastwies w Tyrolu (Austria) zamontowano najdłuższą w świecie nartę.

Na gigantycznych nartach, których długość wynosi ponad 40 metrów zjechał w dół z jednego ze szczytów górskich 41 narciarzy.

Klub na osiedlu Słonecznym stawia na młodzież

OSIEDLOWY Klub Społeczności Mieszkańców „Dąb” na osiedlu Słonecznym trudno znaleźć przybył z drugiego brzegu Odrzy. Jego adres zna najwyżej co trzeci dorosły mieszkaniec dzielnicy. Za to dzieci wskazują swój przybytek bezbiednie.

Otwarto go latem ubiegłego roku w dziwacznym szklarniowym budynku przy ul. Rydla 93 (mieszczącym sklep, kawiarnię oraz kilka punktów usługowych). Obito się bez fanfarów, skromnie i ciuchutko na miarę czasów. Od samego początku gospodarze ze spółdzielni „Dąb” nie byli zachwyceni tym, co przekazał im do użytku budowlani. Co się dało naprawić, dopasować. Jednej wszakże nie pomylił poprawić się nie da — już zrealizowanego projektu. Jego autor zrezygnował z funkcjonalności i prostoty na rzecz ryzykownej estetyki. W efekcie trwałe rozdzielone zostały dwie części klubu (do każdej z osobna można dojść jedynie z podwórka schodami).

Nie zrażało to, na szczęście, ludzi którzy objeli ten nowy posterunek kultury — pierwszy na wielkim osiedlu Słonecznym. Barbara Kowalewska kieruje działalnością wszystkich placówek upowszechniania kultury SM „Dąb”: świetlicami i klubami w Dąbiu, Podjuchach i Zdrojach.

— Osiedle Słoneczne wciąż się rozrasta. Przybywa mieszkańców. Ich jednak pochłaniają bez reszty inne sprawy. Tu przyjeżdżają na razie głównie po to, by odpocząć, spać, urządzić swe nowe mieszkania... Na razie. Pierwsze przyszły do nas dzieci. Do świetlicy na Słonecznym przychodzi ich kilkanaście (10—18) a do wszystkich naszych świetlic — ponad

setka. Jest to frekwencja z porównaniu niewielka. Trzeba jednak uświadomić sobie, że do świetlic przychodzi dzieci z rodzin najuboższych, o najtrudniejszych warunkach egzystencji, często wychowawczo zaniedbane. Właśnie dlatego świetlice są tak ważnym elementem edukacji społecznej. Z myślą o tej elementarnej roli świetlic planujemy w najbliższym czasie

artysta-plastyk Jerzy Chimałk (mieszkaniec Słonecznego) zainicjował tu stałą galerię wystawową pod nazwą „Dąb-Art”. Główną jej rolę w sekcji ekspozycji amatorów, już kilka razy prezentowano tu dorobek zawodowych malarzy.

— Szukujemy się do zorganizowania plastycznej imprezy na skalę wojewódzką, a z czasem — może na skalę krajową. Ma to być konkurs plastyczny dla młodzieży.

RAZ w miesiacu są spotkania z teatrem, 6-krotnie występowała gościnnie „Pleciuga”

świat”. Chętnych nie zdołała pomieścić sala klubu. Prowadzi się tu również cykl spotkań z filmem dla dzieci i młodzieży.

OSOBYNIO rozdziła do działalności w dziedzinie upowszechniania sportu i kultury fizycznej. Obok bardzo popularnego ping-ponga prowadzi się tu sekcje kultury fizycznej i statków, Klub Maratończyków, zajęcia z gimnastyki rekreacyjnej dla pań (cieszące się ogromnym powodzeniem). Działają także sekcje klub szachowy „Pat”. Zorganizowano osiedlowy turniej szachowy oraz symulację z mistrzem Polski. Jest dużo zapachu do gry, odpowiednia salka i kilka kompletów szachów. Do światowego standardu brakuje jeszcze zegarów.

przelajowym dookoła Jeziora Smańdowskiego o Grand Prix spółdzielni „Dąb”. Już dziś ta sympatyczna impreza ma wielu uczestników i widzów, co nie budzi wątpliwości, że wkrótce stanie się wydarzeniem sportowym w Szczecinie. Oto jedna z naszych specjalności.

Kryzys lat osiemdziesiątych wciąż ciąży nad rozwojem kultury. Brakuje funduszy na najbardziej podstawową działalność. Odczuwają ten brak zwłaszcza te domy kultury i kluby, których władza przeżyła. Regres nastąpił też w placówkach administracyjnych przez spółdzielnię mieszkaniową. Szukając oszczędności z największą latwością i bezostrożnością idącej się w... wydatkach na rozwój kultury. Kluczem przykładem może tu być niedawny los „Hietmana” (dziś ten dom kultury z wolna dźwiga się z upadku).

KLAB na Słonecznym zaczął bardzo skromnie i rozkręca się powoli, lecz stale. Trzeba przyznać, że towarzyszy mu atmosfera raczej życzliwa. Tutaj mieszkańcy nie protestowali przeciw placeniu w ramach czynszu symbolicznej złotówki na kulturę (1 zł od 1 metra kwadratowego). Z tej to kwoty pochodzi właśnie 5 mln zł czyli fundusz osiedlowego klubu.

Organizatorzy klubu zdają sobie sprawę, że obecnie już dawno nie sąwone atrakcje domu kultury — telewizor kolorowy, adapter, kino objadkowe — potancówka tracą magiczną moc przyciągania. Młodzież jeszcze przyjdzie na dyskotekę czy ping-ponga, czasem zajrzą na film czy koncert, ale poproszą podnosi sam czas. Dziś właściwie jako koronna atrakcja dla dziatwy przydadby się klub komputerowy...

Może nie od razu cały klub, może na początek jeden komputer... Gospodarze Słonecznego planują ostrożnie lecz próbują patrzeć daleko. Jest bowiem oczywiste, że program naszych domów kultury trzeba kiedyś unowocześnić. A przy mierzać się do tego należy już teraz, aby próg XXI wieku nie okazał się za wysoki do pokonania.

(law)

Ta inwestycja się opłacała

PRZEZ trzy lata klub dostawał na działalność... 9 tysięcy złotych. Śmieszne, ale prawdziwe. W takiej sytuacji większość kierowników podobnych placówek złożyłaby broń, a w najlepszym wypadku nastawiliby się na rozbicie pieniędzy przez najbardziej prymitywne propozycje programowe — dyskoteki. Inaczej jednak stało się w klubie uniwersyteckim „Atut”, bo o nim właśnie mowa, który wypracował sobie, mimo rozlicznych przeciwności, opinię jednego z najlepszych na lokalnym podwórku. Ale na początek kilka słów o historii...

„ATUT” był kopciuszkiem, najbrydziej i niewątpliwie najgorszym spośród uczelnianych klubów naszego miasta. Właściwie trudno nagle znaleźć obskurną świetlicę na żywcem klubem, czego dalszą dowody w naszych licznych publikacjach. Przez wiele lat faktycznie dostrzegano kulturalnych potrzeb kilku tysięcy studentów szczecińskiej uczelni humanistycznej. Jednak, co w tym miejscu zmieniło się systematycznie, co nazwy, że wspomnę — „Pod papugami”, „Bel-ferek”, „Tam-tam” itd. A ponieważ ustalenie niekalkulacji domnie manych opiekunów tej placówki, o stworzenie godziwych warunków studenckim WSP do spędzania wolnych chwil od nauki — doczekaliśmy się. Oto treść odpowiedzi na dotychczasowe do redakcji „Kuriera” po kolejnej prasowej interwencji:

(...) W odpowiedzi na Wasze pismo z dnia 21.02.1978 roku w sprawie artykułu pt. „Studencka studencka kultura — „Atut” zapomniany” (...). Komitet Uczelniany ZPR Wzajemnej Solidaryzacji w Szczecinie, kierując się wadze rektorskiej do podjęcia skutecznych działań, zmierzających do poprawy warunków pracy klubu „Atut”, (...)

ZEBY się nie rozwiekać powiem tylko, że od tego czasu zaczął się nowy, jakże różnorodny etap w historii tej placówki. Już niebawem opracowano weryfikację projektów przebudowy i modernizacji klubu, adaptacji dodatkowych pomieszczeń, wystrój wnętrza itd. itd., w rów-

nie szybkim tempie wybrano stosowny wariant i otwarto w konsekwencji nową, piękną placówkę, o charakterystycznym intymnym klimacie wnętrza. Teraz już pozostało tylko słowo: sensowne i etatowe zatrudnienie pracowników i można było zaczynać... Nawiasem mówiąc, nie obszedło się tutaj bez tzw. przejściowych trudności z nowo zatrudnionymi, ale na szczęście trwały one na tyle krótko, że można je pominąć milczeniem.

POZATEK lat 30, burzliwe przebiegi społeczno-polityczne w naszym kraju nie pozostały bez wpływu na środowisko młodzieży akademickiej, a co za tym idzie — na życie kulturalne studentów

Wszystkie formy imprez, zaproszenia do uczestnictwa w czymkolwiek były wtedy przyjmowane z nieufnością, żeby nie powiedzieć z niechęcią. Trzeba było także na nowo zdobywać zaufanie instancji zwierzchnich, u ludzi odpowiedzialnych za to, co się w środowisku akademickim dzieje. Jednym z zadań było przełamywać istniejące bariery, łamyć nie „Atut” należało do grona tych pierwszych, choć wspominać na wstępie środki finansowe, jakimś dysponować, poddać pod uwagę zrealizowania jakichkolwiek pomysłów, były minimalne. I w takich to okolicznościach przyszedł nowy placówek, który kierownictwu pozyskiwać sympatyków, stałych bywalców, zdobywać rozgłos i renomę. Dopiero w ostatnim roku klub został dofinansowany przez przeobrażoną WSP — Uniwersytet Szczeciński suma pół miliona złotych na ewolucję dla lat 30 — na potrzeby jednostki odczytał ją dowód uznania dla pracy programowej działaczy skupionych wokół „Atutu”. Organizatorzy tamtejszych imprez cieszą się popularnością, odświeżają piętno nie tylko na życiu kulturalnym studentów uniwersyteckim, lecz także na środowisku akademickim, bo, nawiasem mówiąc, poza nie, do młodzieży szkolnej i robotniczej.

dwa przedstawienia dał Teatr „Krypta”. Cykl przyjął się dobrze, nie ma żadnych problemów z frekwencją. Największym powodzeniem jak dotąd cieszyły się zorganizowane przez Szczecińskie Towarzystwo Muzyczne spektakle słowno-muzyczne, a zwłaszcza takie jak „Bonjour Chopin”, „Placowanie z Mistrzem Ildefonsem” oraz ostatnie „Z koleją przez

Nowy klub chyba zupełnie nie jest sztywnym mieszkaniem, zwłaszcza najmłodszym, którzy tu chodzą do szkoły. Ambicją jednak każdej placówki tego typu jest wyrobienie sobie jakiegoś znaku firmowego w mieście, zorganizowanie czegoś co będzie oryginalne, atrakcyjne i własne. W przypadku Słonecznego — coś takiego udało się przyciągnąć ludzi zra Odrę, ze starego zasiedlonego Szczecina...

— No... Chyba już mamy coś takiego mówią Barbara Kowalewska. — Myślę tu o naszym biegu

DZIS „Atut” jest jednym z najlepszych klubów naszego miasta a z dziennikarskiego do świadczenia mogą dodać, że nie powstydziłby się takiej placówki i inne ośrodki akademickie w kraju.

mi różnych dziedzin sztuki, oddając także pomieszczenia do prób zespołów muzycznych-wokalnych, jazzowych i tanecznych działających pod naszą egidą. W wyznaczonym czasie czynna jest również kawiarnia, nie zrezygnowaliśmy też z dyskotek ciągle popularnych w środowisku młodzieży. Dla uzupełnienia

„Atut” studenckiej kultury

Czym zasłużył sobie „Atut” na taką opinię? Odpowiedź jest prosta: aktywnym uczestnictwem we wszystkim, co dzieje się w szeroko pojętej kulturze, w tworzeniu jej środowiskowego oblicza i popularyzowaniu największych osiągnięć. Tutaj znajdują oparcie ci, którzy do pracy raczkują w muzyce i poezji, tu prezentują się starzy wyjadacze studenckich estrad, tu można także zbliżyć się do teatru, filmu a nawet nauczyć się tańczyć coś więcej, niż dyskotekowego dreptaka.

— **T**YDZIEŃ w klubie mijają u nas bardzo szybko — mówi kierownik „Atutu”, Stanisław Obiedziński. — Wypiełnia ją go m. in. spotkania z poezją i prozą, w których biorą udział szczecińscy aktorzy, recitale autorów i zespołów laureatów ogólnopolskich festiwali, projekcje zestawów filmów o określonej, wibrantnej tematyce, które u nas, z uwagi na skromniejsze warunki realizujemy w technice wideo, przygotowujemy ponadto dyskusje z przedstawicielami, krytyka-

bram naszych propozycji programowych mogą tylko jeszcze dodać imprezy stałe, lecz nie cotygodniowe, jak np. „Śpiewać każdy może”.

Na temat tej imprezy pisaliśmy już szeroko na naszych łamach. Dość przypomnieć, że w klimacie bezpośredniego kontaktu z publicznością prezentują tu swoje estradowe możliwości wszyscy chętni muzykujący i śpiewający, których ciepło i z wyrozumiałością (i tak bywa) przyjmuje publiczność wypiełniająca salę klubu po brzegi. Wykonawcy wywodzą się ze środowisk intelektualnych i robotniczych, uczą się, czy pracują — jest to obojętne, bowiem mikrofon udostępnił się każdemu. Może właśnie taka formuła imprezy spowodowała jej ogromną popularność, o czym niech świadczy fakt, że na tutajszą estradę docierają amatorzy z terenu miasta, województwa, a nawet z odleglejszych zakątków kraju.

— Trudno mi mówić o jakichś formalnych strukturach kierowniczych w naszym klubie, bo ich po prostu nie ma... — kontynuuje S. Obiedziński. — Coś na kształt rad programowej tworzy u nas ok. 20 osób ciągle zmieniających się w naszej działalności. Na tym forum rozstrzygamy ewentualne propo-

zycje programowe, tyle że nie jesteśmy zmuszeni dokonywać ciągłych zmian i zwrotów, gdyż udało nam się już wypracować pewien model, jakby schemat funkcjonowania klubu, który przyjmowany jest przez naszych bywalców z aprobatą. Pozostaje nam tylko kwestia wdrożenia tych propozycji.

Do nich należały ostatnio m. in. imprezy przygotowane przez klub „Atut” dla podopiecznych z domów dziecka. Tylko w grudniu i styczniu odbyło się ich ponad 30. Nietrudno wyobrazić sobie ile wymagały zabiegów, choćby natury technicznej. Wierzyć się nie chce, że „Atut” wszystko to organizuje samodzielnie, bez jakiegokolwiek pomocy w przygotowaniach for malnych ze strony profesjonalnych biur, urzędów itp...

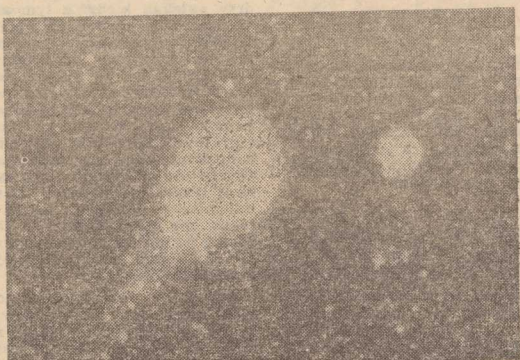
— „TAK jednak się dzieje, choć oczywiście wszystkiego nie możemy zrobić przy własnym punkcie. Np. wynajmujemy fundatorów ewen-

tualnych nagród w przygotowywanych konkursach, mecenasów poszczególnych akcji. Inicjatywa wychodzi od nas, a dalej... — zawsze można się dogadać...”

Tak się kończy nasza rozmowa z kierownikiem „Atutu”. Cóż, szkoda tylko, że nie wszyscy są tego samego zdania. Ot choćby sprawa nie istniejącej do dziś mimo wcześniejszych zamiarów Środowiskowej Rady Klubów przy Radzie Okręgowej Stowarzyszenia Studentów Polskich. Byłoby w tym gronie o czym pogadać, wymienić doświadczenia, coś wspólnie zrealizować. Tymczasem kluby studenckie nadal działają w osamotnieniu, co mylnie interpretuje się jako „samo-dzielność”. Samodzielność — tak, ale zaofiarowanie poszczególnym placówkom bez wątpienia potrzebna jest pomoc formalna i merytoryczna organizacyjna, inspiracja do większej i bogatszej oferty programowej. Potwierdza to kulawa rzeczywistość studenckiego „klubownictwa”. Na lokalnej łączce broni się jeszcze, dobrą opinią klub „Tramwaj” podlegający Klubowi ZSP również nie ma pomostu współpracy. O pozostałych — długo by mówić. Ale to już materiał na następną publikację.

Piotr CYWIŃSKI

W POCZĄTKACH marca, nastąpi najważniejszy moment w prowadzonych już od przeszło roku badaniach komety Halleya. Sondy kosmiczne — zachodnioeuropejska „Giotto” i dwie radzieckie „Wegi” spotkają się z kometa i dokonają bezpośrednich obserwacji, pomiarów i badań tego ciała niebieskiego. Wyniki tych badań mogą mieć kluczowe znaczenie dla współczesnej astronomii. Uczeni od dawna usiłują wyjaśnić pochodzenie komet. Przypuszcza się, że komety są resztkami pierwotnej materii z której powstał nasz Układ Słoneczny. W tym przypadku dokładniejsze poznanie struktury i genezy komet — na przykładzie sławnej komety Halle-

Na tropach pierwotnej materii kosmicznej

Blżej tajemnic komety

Kometa Halleya w 66 roku nad Jerozolimą

ya — ułatwi wyjaśnienie początków naszego Układu Słonecznego.

Skąd się biorą komety? Na ten temat opublikowano wiele różnych teorii. Wielu uczonych uważa, że nadlatują one z głębi kosmosu i są przechwytywane przez nasz Układ Słoneczny. Inni uważają, że pojawiają się w pobliżu Słońca komety są częścią naszego Układu Słonecznego. Komety z dala od Słońca mają postać

brył lodu przemieszczanych z okrucinami skalnymi i pyłem kosmicznym. W miarę zbliżania się do Słońca pod wpływem wiatru słonecznego zaczynają parować wokół lodowego jądra z zamrożonych gazów tworzy się płonąca głowa komety. Wiatr słoneczny zdmuchuje pył i gazy w kierunku przeciwnym od Słońca. Tak powstaje świecący ogon komety. Każda kometa swą wędrówkę ku Słońcu musi okupić stratą części swej materii. Przy każdym powrocie planety zmniejsza się masa jej lodowo-skalnego jądra.

Dotychczasowe obserwacje komety wykazują, że nadlatuje ona stale z tego samego rejonu — lech wylegarnia znajduje się gdzieś za orbitą Plutona. Nawet jeśli komety powstają poza granicami naszego Układu Słonecznego, to muszą najpierw zgromadzić się na jego peryferiach. Niedawno wysunęto hipotezę, że komety skła dają się z tego samego materiału co wielkie planety-giganty. I najprawdopodobniej musiały powstać równocześnie z

nimi. Można przyjąć, że reszki pierwotnej materii, z której powstały wielkie planety, przetrwały w postaci komet. Niektórzy astronomowie twierdzą nawet, że komety są starsze od planet-gigantów i te niewielkie ciała niebieskie stały się załącznikiem peryferyjnych planet naszego Układu Słonecznego. Według tej teorii Uran i Neptun powstały w wyniku koncentracji miliardów komet.

Duże zainteresowanie wzbudza modna w ostatnich latach teoria holenderskiego astronoma Van Oorta głosząca, że za Plutonem znajduje się wielkie skupisko komet. Tę strefę nazywano obłokiem Van Oorta. Krażą tam ogromne ilości potencjalnych komet. Dopiero jakiegoś zakłócenia grawitacyjnego spowodowanego przez pobliskie gwiazdy lub wielkie planety naszego Układu Słonecznego mogą wodzić wyrwanie niektórych komet z tego obłoku. Zostają one jak gdyby zrzucone w głąb naszego Układu Słonecznego. Żywy komet jest — licząc w kosmicznej skali czasu — bardzo krótki. Przyjmuje się, że sławna kometa Halleya liczy nie więcej niż 100 tysięcy lat i prawdopodobnie będzie istnieć jeszcze najwyżej kilkadziesiąt tysięcy lat. Jednak wszystko to są hipotezy. Będzie można program „Wega” i misję „Giotto” pozwoliła wyjaśnić zagadkę tajemniczych ciał niebieskich, jakimi są komety.

Czy Ziemi grozi kosmiczna katastrofa?

W PRZESZŁOŚCI zdarzały się na naszej planecie kosmiczne katastrofy — uderzenia wielkich meteorów i komet. Czy takie katastrofy mogą zdarzyć się w przyszłości? Uczni amerykańscy sporządzili statystykę bliskich przylotów komet oraz zderzeń wygasłych komet z naszą planetą. Przeanalizowano wszystkie przypadki przelotu komet w odległości mniejszej niż 2,5 tysiąca ziemskich promieni — od naszej planety. Na podstawie starych zapisów kronikarskich i danych z obserwacji komet w ciągu ostatnich 1600 lat stwierdzono 36 przypadków zbliżenia się komet do Ziemi. Między innymi w lutym 1491 roku jedna z komet podeszła bardzo blisko Ziemi — na dystans niewiele większy niż czterokrotna odległość Księżyca od Ziemi. W astronomicznych skalach odległości było to niemal otarcie się o naszą planetę. W ciągu ostatnich dwóch tysięcy lat — czterokrotnie przeszła bardzo blisko Ziemi kometa Halleya.

GDY zaczęto używać teleskopu — tj. w ciągu ostatnich 300 lat — zwiększyła się znacznie dokładność obserwacji komet. Z tych badań prowadzonych w czasach nowożytnych wynika, że bliskie przeloty komet zdarzają się stosunkowo często — raz na 30 lat. Je-

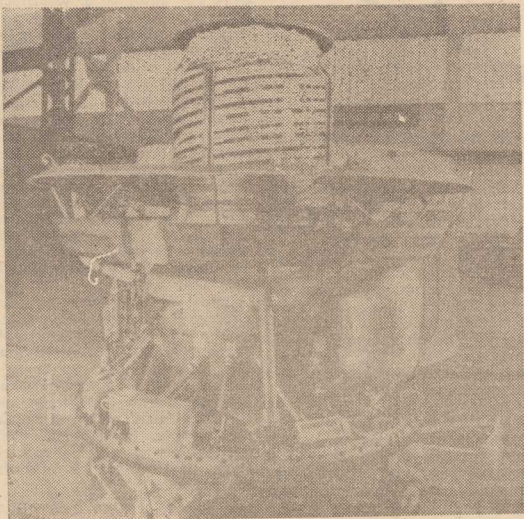
dnak trafienie w Ziemię przez komety zdarza się stosunkowo rzadko, raz na 33-44 miliony lat. Te obliczenia dotyczą jednak tylko aktywnych komet z płonącej głową i gazowym ogonem. Wokół Ziemi przelatują także wygasłe komety, z których pozostały jedynie kamienne jądra nie wydzielające już pyłu i gazów oraz pozostawione ogniste otoczki. Takie martwe komety są trudne do zaobserwowania. Trzeba je również uwzględnić przy obliczaniu częstotliwości zderzeń małych ciał niebieskich z Ziemią.

Znacznie częściej niż z kometami Ziemia zderza się z asteroidami. Takie kolizje mogą występować co 300 tys. lat, a więc około 100-200 razy częściej niż z aktywnymi kometami. W pobliżu naszej planety krają po nietypowych orbitach planetoidy z grupy Apollo. Kilka razy w przeszłości zbliżały się do Ziemi asteroidy Hermes. Na szczęście dotychczas spadały na Ziemię jedynie niewielkie asteroidy.

Uderzenie silnego asteroidu — jak wyliczyli uczeni amerykańscy — może wyzwolić energię równą wybuchowi miliona bomb atomowych tej samej mocy jak bomba zrzucona na Hiroszimę. Spowodowałoby to katastroficzne skutki dla naszego globu — a szczególnie biosfery. Jeśli asteroid upadnie na ląd, to oprócz bezpośrednich zniszczeń spowodowanych eksplozją wyrzuci w atmosferę ogromne masy pyłu, które mogą nacale miasne znosić światło słoneczne. W takim przypadku nastąpi bardzo duża zima i temperatura na Ziemi obniży się o kilkadziesiąt stopni. Jeśli asteroid wpadnie do morza nastąpi podobny efekt, tylko w atmosferze będzie para wodna zamiast pyłu. Pociągnie to za sobą gwałtowną zmianę klimatu i warunków przyrodniczych.

DWA aparaty radzieckie „Wega” przebywają w kosmosie od grudnia 1984 r. W realizacji programu oprócz radzieckich naukowców uczestniczą specjaliści z Polski, Bułgarii, Węgier, NRD, CSRS, Austrii, Francji i RFN. Na pokładzie tych sond kosmicznych zainstalowana jest aparatura naukowa zbudowana przez uczonych radzieckich i z innych krajów biorących udział w programie. „Spotkanie” sond z kometą oznacza, iż znajdują się one w stosunkowo bliskiej odległości od jądra, tak że uziemiona na pokładzie sond aparatura będzie mogła bezpośrednio dokonać pomiarów cząstek emitowanych przez komety i przekazać telewizyjny obraz na Ziemię.

Tajemnice wszechświata

Wirujące gwiazdy

POD koniec lat czterdziestych XX w. astronomowie zaobserwowali po raz pierwszy w Warkoczu Bereniki dzwigną gwiazdę nazwaną później FK-Comae. Początkowo nie wzbudziła ona większego zainteresowania. Dopiero znacznie później zaczęto badać tę gwiazdę szczegółowo. Na początku lat osiemdziesiątych zajmowali się nią także astronomowie polscy. Do dzisiaj udało się zidentyfikować tylko trzy podobne obiekty. Poza wymienione FK-Comae, jeszcze UZ-Lib i trzecią gwiazdę, mniejszą od dwóch pierwszych, opatrzono jedynie symbolem katalogowym.

To trzy gwiazdy są olbrzymami, tzw. późnego typu widmowego, to znaczy należą do ciał słonecznych chłodnych. Ich wielkość równa się w przybliżeniu osiemu promieniom naszego Słońca. Charakterystyczną zmianą cyklicznymi zmianami jasności, czyli zaliczane są do gwiazd zmiennych. Niezwykłość tych olbrzy-

mów polega natomiast na tym, że jeśli uznać je za ciała pojedyncze, wydają się nieprawdopodobnie szybko wirować wokół własnej osi. Prędkość rotacji naszego Słońca na przykład wynosi dwa kilometry na sekundę. Tymczasem one obracają się z szybkością aż stu kilometrów. Byłoby to zrozumiałe, gdyby gwiazdy te należały do grupy tak zwanych ciasnnych układów podwójnych, czyli inaczej par gwiazd, obracających się wokół wspólnego środka ciężkości w niewielkiej odległości od siebie. W układach takich normalna rotacja gwiazdy jest przyspieszona silnie przytępowymi, które pochodzą od jej partnera. Bardzo szybkie obroty obu ciał nie są więc niczym niezwykłym. Tu jednak astronomowie obserwując gwiazdy pojedyncze, które nigdy dotąd tak szybko nie wirowały. Jak to wyjaśnić?

POCZĄTKOWO sądzono, że zaobserwowane gwiazdy w rzeczywistości należą do układów podwójnych, ale ich najbliższych towarzyszek,

ze względu na ich niewielkie rozmiary, nie udało się jeszcze wykryć. Obecnie większość badaczy skłania się ku przypuszczeniu, że gwiazdy typu FK-Comae powstały w końcowym stadium ewolucji ciasnnych układów podwójnych, czyli na etapie, w którym układ taki poprzekształcał się w gwiazdę typu FK-Comae. Najpierw układ dwóch gwiazd zmienia się w twór przypominający wyglądem hantle, aż wreszcie — po przepływie całej materii powstaje jednorodny kład, jedna gwiazda zachowująca poprzednią prędkość rotacji. Gdyby udało się to udowodnić w odniesieniu do tych gwiazd, zostałaby potwierdzona znacznie wcześniejsza hipoteza o możliwości takiej właśnie ewolucji ciasnnych układów podwójnych.

Istnieje wszakże jeszcze jedno przypuszczenie — że gwiazdy te od urodzenia były ciałami pojedynczymi. Choć w takim przypadku nikt nie potrafiłby tłumaczyć skąd wzięła się ta niezwykła rotacja, w niczym stadium ich powstania lub rozwoju się zaczęła i — przede wszystkim — dlaczego wirują tak szybko. Na wyjaśnienie tej zagadki z pewnością trzeba będzie jeszcze poczekać. Tajemnica rotacji FK-Comae polega bowiem na tym, że na dzień dzisiejszy nie mamy prawa, rządzącego ewolucją niektórych gwiazd.

Zdrowe pomysły

PAN Arthur Pedrick, brytyjski wynalazca, wymyślił życie na wymyślenie sposobu ułatwienia gry w goła. Opatentował więc kule, nafa-szerowane kugami, które same toczyły się do dziury, napętnionej metalem. Inne działające zgodnie z zasadami pola elektromagnetycznego i im podobne. Zostały one za-kazane przez federację tego popularnego w Wielkiej Bry-tanii sportu. Protest ten udo-wadnia, że prawdziwie genia-łe pomysły wciąż natrafiają na mur niezrozumienia.

CZY podobny bęknosłós bli-maszyny, zgłoszonej do ma-nachilskiego urzędu patentowe-go 4 marca 1976 roku? Zako-ńczony wynalazek jest prze-wrócenie karty chłosty, działą-jacej uzdrawiająco — jego zdaniem — na drobnych prze-stępców. Aby jednak urzędni-kom egzekucyjnym oszczędzić ponizającą pracę chłostania, może ona być wykonana przez maszynę. Oskazany, wysła-ny na wygnanie, musiaby do reki kartę perforowaną z odnotowaną językiem bitów sentencją. Z kartą tą udaby się do jednej z placówek eg-zekucyjnych. Po włożeniu w maszynę karty napięta różga zostaje spuszczone, uderza i wraca automatycznie do poło-żenia wyjściowego, zaś obiek-t bicia zostaje nieco przesunie-ty, aby następne uderzenie nie trafiło w poprzednie miej-sce. Uniknie się dzięki temu tak częstych przy ręcznych razach bież. Maszyna nikogo nie oszuka, gwarantuje sta-ranne wykonanie karty tak pod względem ilościowym, jak i równomierność siły uderzeń (która może być jed-nak zróżnicowana w zależno-sci od rodzaju przestępstwa).

NIE ma chyba w żadnym kraju instytucji, która musia-laby poważnie traktować tyl-e dziwactw, co urzędy patento-we. Choć oczywiście nie moż-na mierzyć ich sukcesów wy-lącznie podobnymi rewelacja-mi. Wykonano i wykonuje się w nich wiele pożytecznej pra-cy dla postępu technicznego, dla nowoczesności. Nie ina-czej jest w Urzędzie Patento-wym PRL.

W WARSZAWIE, w Alejach Niepodległości, w siedzibie Urzędu Patentowego, najwięcej miejsca zajmują archiwa, choć i tak to, co tu znajduje, jest skromną częścią zbiorów tej instytucji. Nie może być ina-czej — w latach 1945—84 Urząd Patentowy PRL otrzymał: 181 434 zgłoszenia wynalazków, 48 tys. zgłoszeń wzorów, po-stanowił o 99 697 patentach, 29 847 prawach ochronnych na wzory użytkowe i 3541 wzory zdobnicze. A przecież jest tu jeszcze blisko 20-milionowy zbiór opisów patentowych, po-chodzących z 26 krajów. Mimo więc trzech komputerów, kse-rografów, urządzeń do mikro-filmowania, wywoływania, skła-dania jest tu po prostu ciasno, a urząd ma poważne problemy z przechowywaniem dokumen-tacji.

NATCHNIENIE KONTRA DOŚWIADCZENIE

Przechowywać zaś trzeba wszystko, co jest tu przysyła-ne lub przynieszone, niezależnie od jakości wynalazku. W archiwum znajduje się więc opis pomysłu, którego autor postulował wykorzystanie ener-gii walców, toczących się z gó-ry. Nie interesowało go zupeł-nie, jak te walce na górę wto-czyć — uważał, że nie jest to przedmiotem jego pomysłu.

Trudno dociec, jaką drogę myślenia odbywały autorzy tych wniosków, choć jest to na pew-no wielogodzinna praca w po-dzie czoła. Edison, najbogatszy chyba w patenty wynalazca, oznajmił kiedyś, że jego pomy-sły w jednym zaledwie procen-tie są efektem natchnienia czy inspiracji, zaś w 99 proc. — wynikiem transpiracji, czyli po-cenia się. Ale i pocenie nie-wiele pomoże, gdy do badań potrzebna jest precyzyjna apa-ratura, jeśli doświadczenia prze-prowadza się na urządzeniach których w Polsce jest kilka, a w Japonii powiedzmy — kilka-naście. Aparatury mamy mniej i dlatego wykorzystać powinno się to, czym dysponujemy: po-tencjał intelektualny. Bo wpraw-dzie minęły już czasy, gdy w kąpielni można było kryzyknać: Eureka! i już rewolucjonizowa-ło się naukę, ale przecież za

najgenialniejszy do dziś patent uchodzi projekt Singera, który w maszynie do szycia zasto-sował dwa pomysły: igła po-winna pracować pionowo i z uszkiem w dole. Te zasady są do dziś nienaruszalne we wszystkich maszynach, szyją-cych niemi.

Wbrew powszechnym opiniom — zgłoszeniu wynalazku nie musi towarzyszyć stos papie-rów. Wymagane są: podanie, opis wynalazku, zastrzeżenie patentowe i ewentualne rysunki.

Jeśli patent powstaje w za-kładzie, tam martwią się o do-kumentację, jeśli zaś w prywatnym mieszkaniu czy warsz-tacie — pomocą służą rzeczni-

niez okres kompletowania do-kumentacji, deklaracji, kto i w jakim zakresie jest współauto-rem, dodatkowych opisów oczekiwaniami na uwagi współza-interesowanych wnioskami. Po czym rozpoczyna się szczegóło-we jego badanie.

Nie jest to wcale, zwłaszcza dziś, zajęcie proste. Pracochłonność badania wynalazków niesłychanie rośnie, bo rośnie też dokumentacja tematyczna. Do urzędu przychodzi rocznie 800—800 tys. opisów patento-nych z całego świata. Trzeba znaleźć to, co dotyczy wniosku, co mogło tu napłynąć do urzę-du dziesięć lat temu z Urug-waju powiedzmy. Jest to żmud-

ne, uciążliwe grzebanie w pa-pierach, ksiązkach i dokumen-tach.

LUBIĆ WYNAŁAZCÓW

Badaczem wynalazków może być niby każdy, kto ukończył wyższe studia i zna co naj-mniej dwa języki obce. Ale kiedyś pracował tu młody, uzdolniony doktor nauk tech-nicznych, który okazał się ba-daczem klepskim. Panie zaś są czasami po prostu niezastąpio-ne. Badacz musi bowiem po-siadać kilka cech: być cierpli-wym, dokładny i krytyczny wo-tec tego, co czyta. A przede wszystkim — musi lubić wy-nalazków. Do takich umiejęt-ności dochodzić się po wielu la-tach pracy. W najlepszym po-noc urządzie patentowym świa-ta, w Wiedniu, po trzydziści

od daty zgłoszenia, zaś Holen-drzy zwiekali kiedyś z tym aż 12 lat. Nie zawsze bowiem szybko przyznawanie paten-tów jest korzystne i pożądane. Jeśli firma ma wyłączność na jakąś technologię, to w jej in-teresie wcale nie leży szybkie patentowanie. Martwić się ra-czej musi, żeby nikt jej nie podpatrzył albo nie podkupił twórcy. Autor dostaje i tak za swój pomysł pieniądze. U nas natomiast — dopóki nie ma pa-tentu, nie ma pieniędzy i ta zasada można wytłumaczyć szereg osobliwych zjawisk polskiej wynalazczości.

Wynalazek opatentowany to taki, który daje właścicielowi prawo do czerpania zysków z jego stosowania. Autor jest więc zainteresowany, by uży-skać patent i go zastosować. Wdrażamy zaskakująco dużo,

do wykonania. O jego walo-rach stanowi jednak przede wszystkim interes społeczny. Może dlatego nie podlegają ochronie patentowej artykuły spożywcze, leki.

Sredni żywot wynalazku: osiem lat, ale, jak sądzą fa-choywy, wśród nich prezes Urzędu Patentowego PRL, Ja-czek Szomański — będzie się on skrakał.

Prawdziwie rewelacyjnych wynalazków nie notuje się więcej niż dwa, trzy procent wszystkich zgłoszeń rocznie. Pozostałe stanowią raczej o sta-łym doskonaleniu tego, co ist-nieje, stanowią postęp powolny, którego nie można jednak lekceważyć. W archiwach urzę-dów spoczywa kilka milionów patentów, a przecież niewiele jest wśród nich takich jak kapsle do butelek, jeden z ge-

Polska patentowa

cy patentowi, skupieni przy urzędach miasta albo przy ośrodkach postępu technicz-nego, czasem w NOT. Ale wynalazca może również brnąć przez przepisy sam — nie ma u nas wymogu zgłaszania wynalaz-ku wyłącznie za pośrednictwem rzecznika.

Co pewien czas więc w Ale-jach Niepodległości pojawiają się charakterystyczne postacie z wypchanymi teczkami i gło-bokim przeświadczeniem, że to co mają w teczkach wkrótce zrewolucjonizuje świat. Takim wynalazcą miał być zapew-ne samochód poruszający się bez paliwa. W jezdniach trzeba by tylko porobić dziury co ki-lka, kilkanaście metrów albo wykorzystać istniejące i umie-ścić w nich sprężyny, które wy-pychałyby samochód w dalsze

bo 40 proc. wynalazków przy średniej światowej około 13 proc. Może to świadczyć o nie-bywałej wprost chłonności na-szego przemysłu na nowości, ale również o tym, że wy-na-lazki są wdrażane trochę na si-lę. Dokładają zwykle do tego starań liczni współautorzy (a na prośbę głównego pomysło-dawcy zestaw autorów rozra-sta się na ogół do kilku, kil-kunastu osób wśród których często figuruje ktoś z dyrek-cji instytutu czy przedsiębior-stwa).

Duża liczba wdrożeń może też jednak świadczyć o braku pa-tentowego rynku. Gdy bowiem nadchodzi moda na pewne te-matyczne rozwiązania — na-pływa kilkanaście zgłoszeń. Wybiera się do wdrożenia nie to, co genialne i nowatorskie, ale projekt, który jest w da-

malnie prostych wynalazków. Zrobił światową karierę, choć przecież kapsel wydaje się obiektem mało efektownym.

Nikt oczywiście nie powie, że również nas, Polaków, nie stać na wynalazki tej miary. W ta-kich przypadkach liczy się naj-bardziej pomysł, a w pomysłach nasi patentowcy reprezentują wysoki poziom. Mamy wszak-że i wynalazki, które zrobiły ka-rierę światową. To technologia otrzymywania tlenku glinu prof. Jerzego Grzymka, granu-lacja siarki prof. Haliny Lesz-czyńskiej, metoda kucia walców prof. Tadeusza Ruta, prasa z wahającą matrycą prof. Zdzisława Marciniaka, sposób wy-twarzania wysokiej próżni prof. Janusza Groszkowskiego i kilka innych.

ŚWIAT SPATENTOWANY

Najwyższe cenione jest uzy-skanie patentu w RFN, naj-mniej w Belgii. Ale patenty w RFN badane są niezwykle sku-pulatnie, zaś Belgia wydaje je wszystkim zgłoszeniom.

Są urzędy często odmawiają-ce udzielenia patentu, nie dyskutując na ten temat z twór-cami. U nas możliwe są od-wolania, interwencje, reklama-cje. „Ale my jesteśmy społeczeństwem demokratycznym” — wyjaśnia prezes Szomański. — Poza tym — należy na pew-no do społeczeństw zdrowych psychicznie. Prezes wyrobił so-bie taką opinię na podstawie wieloletnich kontaktów z wy-nalazcami i produktami ich wyobraźni. Są oczywiście i u nas zaskakujące pomysły, ale jest ich mniej niż gdzie in-dziej. A poza tym — tak na-prawdę nikt nie może przewi-odzić czy autor 50 dziwacznych pomysłów za 51 razem nie wy-mysli czegoś genialnego. Są to bowiem ludzie oddarzeni nie-przeciętną wyobraźnią, wrażli-wością, których na pewno nie trzeba lekceważyć.

Tak też zapewne sądził An-glicy, wydając patent na zjawisko antygrawitacji albo Cze-si, którzy opatentowali minia-turową piramidę Cheopsa, po-dobno żłtykt; same się w niej ostrza. Na razie świat się z tego śmieje, ale przecież po-dobnie było z wynalazkiem pa-na Saxa, który w połowie ubiegłego wieku bezskutecznie usiłował opatentować projekt swojego instrumentu we fran-cuskim urzędzie patentowym. Francuzi wniosek odrzucili, pan Sax udał się więc do brytyjskiego urzędu i Anglicy okaza-li się laskawsi. Niemale sa-tysfakcje przeżywali zapewne potomkowie brytyjskich eks-pertów, gdy w latach dwudzie-tych naszego wieku nastąpi-ła saksofonu.

Bożena WAWRZEWSKA

drogę. Inspiracją pomysłodaw-cy były niewątpliwie nasze kłopoty paliwowe.

CZY CUKIER JEST SŁODKII?

Nie można powiedzieć, by w jakiejkolwiek fazie opracowa-nia przyszły wynalazek spoczy-wał w urzędzie beczynnie. Od pierwszego dnia, by nie po-wiedzieć godziny (kiedyś póź-niej rejestrowano i godzinę zgłoszenia, by latwiej później ustalić czy pierwszy był wynalazek zgłoszony powiedzmy w Polsce czy też w Singapo-rze) coś się z nim dzieje. Naj-pierw rozpatruje się więc wstępnie i ogólnie czy jest to w ogóle wynalazek czy też od-krycie typu: cukier jest słod-ki. Pierwsze miesiące — to rów-

lat pracują ci sami radcy. U nas powinno ich być stu, jest mniej. Starszy odchodzi, umie-rają, młodzi szukają czegoś le-piej płatnego.

Wnioski rozpatruje się w ko-lejności zgłoszenia — jest to właściwa zasada każdego urzędu 40 proc. naszych wniosków jest gotowych do przyznania im pa-tentu po dwóch latach, 40 proc. wymaga badań dwu-, trzylet-nich, 16 proc. czeka trzy lata 4 proc. — przeszło cztery. Wynalazcy narzekają, a przecież nie każdy wniosek powinien być szybko opatentowany. Na świecie prowadzona jest w tym względzie wysublimowana po-lytyka.

Nie przypadkiem Japończycy przyznają patenty po 8,5 roku

nym momencie najbardziej uza-sadniony ekonomicznie, po-wiem jeden z dziesięciu (wdraża się więc dziesięć procent zgłoszeń). Jeśli zaś ma się jeden wynalazek — nie ma po prostu w czym wybierać.

Ale nie można też wykluczać, że wdrażamy dużo, bo właśnie nadeszła u nas moda na po-stęp, badania, wdrożenia na po-święcenia. Oko władzy spo-czywa na tych sprawach uważ-niej niż w innych latach i każ-dy, kto o tym wie, czuje to i przewiduje — wdraża.

PAN PATENT I MY

Patent ma zasięg terytorial-ny i czasowy: jego życie jest ograniczane tymi właśnie wa-runkami. Musi być też nowo-ścią i nadawać się powinien

— STRASZNIE groźnie pan wygląda!

— To tylko tak, do zdjęcia. Bo przecież serce mam gołębie.

— Młna co najmniej pi-rata...

— Byłem nim przez dłuższy czas.

— Na planie filmowym, u Polańskiego?

— Tak. Grałem rolę Hiszpana Jesusa, który przypadkiem znalazł się w gronie piratów i wkrótce sam nim został. Widać spodobało mu się nowe życie. Może dlatego, że jako marynarz chodził bosy, natomiast będąc piratem mógł przywdziać buty.

— Pan chyba również czuł się dobrze w tej roli?

— Wyśmienicie. Była to ciężka praca, bowiem Polański jest niezmiernie wymagający, ale i zarazem duża frajda. Zwłaszcza podczas kręcenia scen abordażu i walki wręcz. Przydało się moje przygotowanie nie sportowe, nie musiałem ko-rzystać z dublera-kaskadera.

— A propos... Razem z panem w filmie „Piraci” występują również polscy kaskaderzy.

— Coraz częściej zagraniczni reżyserzy korzystają z ich usług. Nowe twarze, nowe sposoby wykonywania kar-kolomnych skoków, efekto-wnych walk i tym podobnych popisów — to się wszędzie podoba. Mówi się już o polskiej szkole kaskaderów, która stworzył Krzysztof Fus wspólnie z kolegami. Oni są naprawdę znakomici — Ryszard Janikowski, Jacek Ryniewicz, Eugeniusz Bojko... Z ich umiejętności skorzystał ostatnio Zeffirelli realizując swego „Otel-la”. Polska bra-wura w połączeniu z solidnym perfekcyjnym wykonaniem okazała się dobrym towarem eks-portowym.

— Skończyły się zdjęcia u Polańskiego, ale pan szabił nie odłożyć... Kolejne zajęcia na planie zdjęciowym zaproponował panu sam Sergiusz Bondarczuk.

— O, to daleka paralela. Ale rzeczywiście znalazłem się, ku swojej radości, w ekipie aktorów grających w „Borysie Godunowie”. Przywdziałem kon-tusz przeobrażając się w pol-

skiego szlachcica Sobańskiego popierającego związek Maryny Mniszchówny z Dymitrem Samozwańcem.

— Ma pan szczęście do zna-nych nazwisk.

— Współpraca z Sergiuszem Bondarczukiem jest bardzo cie-kawa. Sposobem, w jaki reali-zuje swój film, nie odbiega od Romana Polańskiego. Obu mo-

Wywiad tygodnia

Obaj też bardzo serio trak-tują ludzi, z którymi pracują.
— A polski film nie złożył panu żadnej oferty?

ski przyznany przez resort kul-tury i sztuki. Pan minister chyba jest zadowolony z tej decyzji, grając w Związku Ra-

Czasem sam sobie zazdroszczę — mówi Władysław Komar

— Złożył, a jakże. Pan dy-rektor Bajon zaproponował mi w swoim filmie rolę Cygana — polskiego kłozarda, które-go główną umiejętnością jest gra na pile.

— W jaki sposób sportowiec stał się aktorem?

— To długa historia. Jej po-czątek sięga roku siedemdzie-siętego czwartego. Zakończy-łem karierę sportową, skończy-łem akurat studia na poznani-skiej AWF. Byłem po rozwo-dzie, bez groźna przy duszy, bowiem kolejna żona dopro-wadziła mnie do kompletnej ruiny. Słowem — męczyzna po przejściach. Spotkałem aku-rat Tadeusza Drozdę, tak zwy-czajnie, na ulicy. Cześć co sły-chać i od słowa do słowa — Tadek dowiedział się o moich kłopotach. Zaproponował mi wtedy skromną posadę w swoim kabarecie. Zostałem wy-konawcą estradowym z własnym tekstem, zarabiałem pięćset złotych za wieczór.

— Nie miał pan tremy?

— Kto jej nie ma stojąc przed publicznością... Inna kwestia, to umiejętnie jej ukry-cie. Należy wtedy myśleć nie o sobie, a o ludziach, którzy siedzą na widowni i którym trzeba sprawić radość. Trzeba z siebie dać wszystko, by wy-paść jak najlepiej.

— Zupełnie jak na stadio-nie.

— Myślę, że nie zmarnowa-łem szansy, jaką mi wówczas dano. Dziś mam dyplom aktor-

dzieckim, we Francji, w Afry-ce — dostarczam krajowi cen-nych dewiz.

— O dalszej karierze eks-sportowca zadecydował zatem przy-padek. Równie dobrze mógłby pan dzisiaj być nauczycielem.

— Dlaczego akurat nauczycielem? Po zakończeniu kariery sportowej jest naprawdę wiele możliwości. Trzeba tylko chcieć i mieć odwagę zaryzykować. W każdym przypadku starałbym się pracować jak najlepiej. Ta-ki już jestem. Powiedział pan — przypadek. Zgoda, ale zdal-nie sterowany. Tak to nazy-wam. Bo na dobrą sprawę nie przypadki jako takie decydują o naszym życiu, lecz solidna praca wywalająca drzemiacę w każdym rozliczne talenty, po-tem je rozwijająca. Uważam, że nie przypadkiem zdobyłem złoty medal na olimpiadzie, nie przypadkiem występuję w ka-barecie i teatrze...

— Jakim?

— U Krzysztofa Jasińskiego w Teatrze Stu grałem króla Ubu. Nie przypadkiem trafiłem do filmu. Gdybym nie praco-wał nad sobą, próbne zdjęcia

u Polańskiego wypadłyby kiepsko i nie dostałbym angażu. W życiu jest jak w tej anegdot-ce o pewnym obywatelu, który ciągle modlił się do Pana Bo-ga o milionową wygraną w Toto-lotka, ale nigdy nie wy-penił kuponu. Ja akurat wy-peniłem i mam dziś drobne sukcesy, małe satysfakcje za-wodowe. Ale powiadam, nie darmo mi nie przyszło. I cza-sem tak sobie siedzę i myślę,

że mam z tego dużą frajdę. I czasem sam sobie zazdroszczę...

— Dziękuję za rozmowę.
Rozmawiał:
Jacek JASIEWICZ

Chińskie papierosy — najlepsze?

PEKIN. Chiński dziennik „Kuang-ming Zypao”, organ Chińskiej Ligi Demokratycznej, zamie-scił artykuł ostro krytykujący no-wą modę w kraju, jaką jest pale-nie papierosów marek zagranicz-nych. Szczególnie — podkreśla dziennik — moda ta panuje wśród młodzieży, która kochać i innym, niekorzystnym wpływom kapita-listycznego stylu życia.

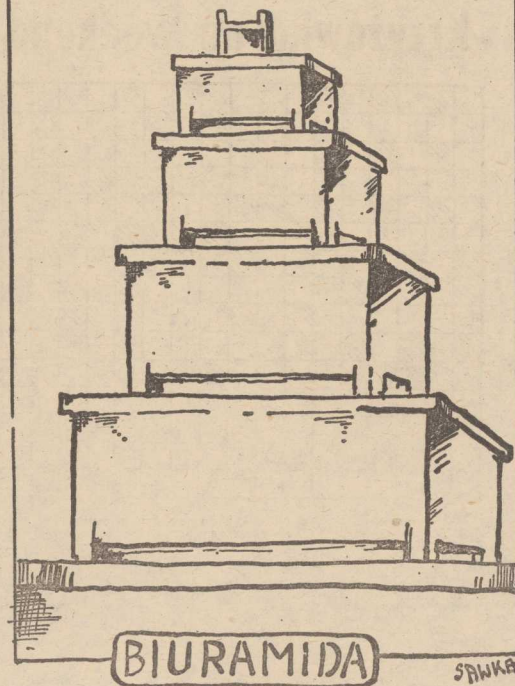
Dziennik występuje globalnie przeciwko paleniu, które — jak wiadomo powszechnie — jest szko-dliwe dla zdrowia. Jeśli jednak już ktoś pali, powinien korzystać z wyrobów własnego przemysłu ty-tonowego, oszczędzając tym sa-mym krajowi dewiz.

Zdaniem „Kuangming Zypao”, również i tu przykład powinni dać wyżsi działacze i funkcjonariusze, którzy nie powinni sięgać po pa-pierosy zagraniczne.

W zakończeniu dziennik podaje, że leżący bił lat przywódcę chiń-ski, Deng Xiaoping od wielu lat znany jest jako nałogowy palacz, ale przez całe życie palił papierosy produkcji chińskiej, ostatnio o na-zwie „Panda”.

Galeria przysławka

2 CYKLU: ZDOBYCZE XX WIEKU

Teresa CEBRZYŃSKA

Jeden język — jedno pismo

Uproszczenie chińskiego

ALEŻ to chińszczyzna! — mówimy wówczas, kiedy coś wydaje nam się bar-dzo niezrozumiałe. Dla nas chiński jako język z bardzo odległego kręgu geograficznego i kulturowego, jest zupełnie nie do pojęcia. Ale okazuje się, że chińszczyzna może być niezro-zumiała także dla samych Chiń-czyków.

Chiny to wielki kraj. Wpraw-dzie 96 proc. jego ludności na-leży do jednego narodu, ale mówi się tu wieloma dialektami, nieraz bardzo trudnymi do zrozumienia w innych miastach i okęgach. Rolę języka litera-ckiego pełni dialekt pekiński tzw. putunhua nazywany kie-dyś także „językiem mandary-nów”.

W styczniu obradował w Pe-kinie specjalny ogólnonarodo-wy kongres poświęcony sprawom języka. Zgromadził na-ukowców z całych Chin. Odby-wał się pod protektoratem naj-wyższych władz państwa. Na kongresie postawiono zadanie:

do końca tego wieku w całych Chinach mówić się będzie jed-nym językiem i posługiwać się jednym standardowym pismem. Ma to być, zdaniem zgroma-dzonych na kongresie naukow-ców, zasadniczy krok dla „zes-polenia kraju i dalszego powia-zania go ze światem”.

Kongres podjął konkretne de-cyzje. Po pierwsze we wszyst-kich szkołach wprowadził się powszechnie jako język wykła-dowy „putunhua”, czyli ów dia-lekt pekiński lub, jak kto wo-li, „język dawnych mandary-nów”. Po drugie dialekt pekiń-ski będzie językiem obowiązuj-cym w całej prasie, radiu i TV. Po trzecie, uczestnicy ape-lują do wszystkich Chińczyków, aby „putunhua” używali w mie-scach publicznych dając tym samym dowód poparcia dla „wielkiej językowej inicja-tywy”. Po czwarte wreszcie — wszystkie urzędy zostały zobow-iązane do używania „putun-hua” jako języka oficjalnego.

ODDZIELNYM zabiegom unowocześniającym poddane zostanie chińskie pismo. Ono również wy-maga ujednolicenia i uproszczenia. Język chiński wciąż korzysta aż z 6 700 znaków alfabetu. W różnych rejonach owe znaki pisze się (a ra-czej „rysuje”) ciągle inaczej. Wprawdzie proces upraszczania znaków chińskiego pisma trwa już niemal 30 lat (zaczęto go niemal tuż po zwycięstwie rewolucji w 1949 r.), ale sukcesy na tym polu były małe. Zdolano ujednolicić pi-sownie ok. 2 300 znaków alfabetu. Obecnie prace te mają być znacz-nie przyspieszone.

Nowoczesność to także kompute-ry. Ale te wymagają zarówno pro-stego alfabetu, jak i jednoznaczne-go języka. Chińczycy patrzą pilnie na doświadczenia japońskie. Otóż Japonia — czołowy producent kom-puterów i robotów, wcale nie pro-duje w ich stosowaniu w prze-myśle. Jest wręcz zadowolona, jeśli chodzi o ich wykorzystanie w ad-ministracji. Bariere stanowi wła-snie pismo japońskie, zbyt skompli-kowane jak na potrzeby kompute-rowych zapisów. Total Japończycy modernizują swój język i pismo sto-sownie do wymogów nowoczesnej techniki. Tak oto maszyny stwo-rzone przez człowieka wymsza-ja na nim doskonałego jego najstar-szego i najwielkiego chyba „wy-naalazku” — mowy i pisma.

Przekład: Marcin Pacuła

269

— Nie wątpię. Ta świetna organizacja pracy umożliwia wam nadal wsczytnąć rewolucji na całym świecie. Ale dlaczego właściwie pani były mąż zmusił panią do poślubienia O'Rourkego?

Marta Widmer parsknęła śmiechem.

— To jeszcze jeden jego pomysł! Zoltan nie mógł mieć dzieci, a dużo myślał o tym, co się stanie z jego imperium po naszej śmierci, to jest po śmierci pana Dalessandra, Roberta i mojej. Chciał, żebyśmy mieli z Robertem dziecko, któremu można będzie potem przekazać pałeczkę, i dlatego zawarliśmy to małżeństwo.

— Chyba jednak nie liczył na to, że jego mózg będzie mógł funkcjonować przez całe wieki?

— Owszem, tak właśnie myślał. Uczony, który podzielił się z nim swoim odkryciem dotyczącym przedłużania życia ludzkiego mózgu, zapewnił go, że jego mózg będzie mógł żyć jeszcze sto lub dwieście lat. Nie wiedział dokładnie ile, bo, oczywiście, nikt jeszcze nie przeprowadził takiego eksperymentu. Ja panu jeszcze wszystkiego nie powiedziałam na przykład tego, do czego służą te aparaty stojące przy ciele Zoltana. Mianowicie, one także umożliwiają utrzymanie przy życiu jego mózgu.

— Przypuśćmy, że tak jest.

— A gdybyśmy teraz porozmawiali o tym, co panu proponowałam, panie Rigga?

— To interesująca propozycja, ale jest jeden szkopuł.

— Mianowicie?

— Sprawa Jayne Sterling.

— Skrzywiła się pogardliwie.

— Jayne Sterling?

— Harry Shulz kiwnął głową.

— Tak.

— Ona się nie liczy. Jeżeli narobi jakichś historii, to ją zlikwidujemy.

— Rozśmiał się.

— Pani mi zarzuca, że latam samolotem po całym świecie i zabijam ludzi. Tymczasem pani stosuje podobne metody.

— Wróćmy do Jayne Sterling. O co jej chodzi?

— Tak się składa, że wiem, na czym jej zależy.

— Mianowicie?

— Na śmierci Zoltana Zeboffa.

— Przecież widział pan, że on nie żyje!

— Ja tak, ale ona nie!

— Co pan chce przez to powiedzieć?

270

— Że przyjmę pani propozycję, jeżeli ona sama będzie mogła przekonać się, że ten łotr, który kazał ją pociąć brzytwą, rzeczywiście nie żyje i że, wobec tego, jak pani powiedziała, po zgonie sprawcy roszczenia wygasają...

Marta Widmer pokręciła głową.

— To niemożliwe. Ona by to wszystkim rozpowiedziała. A poza tym wcale nie mam ochoty oglądać jej okropnej twarzy... i...

Harry Shulz podniósł rękę, żeby jej przerwać.

— Ależ ona wygląda teraz zupełnie inaczej! Zoltan Zeboff myślał o wszystkim, ale to mu nie przyszło do głowy. Chirurgia plastyczna robi cuda.

Marta Widmer z uporem potrząsnęła głową.

— Ona by wszystkim rozpowiedziała, co tu widziała. Nie możemy tak ryzykować. Nie mam do niej zaufania. Pan, to co innego. Pan jest zawodowcem, i pana towarzyszy też, jestem tego pewna. W przeciwnym razie nie przyszedłby tu z panem.

— Słusznie, ale to nie rozwiązuje problemu. Coś pani powiem. Istnieje ważny powód, dla którego Jayne Sterling nigdy nie będzie opowiadała o tym, co tu zobaczy.

— Jaki powód?

— Jayne Sterling już nie istnieje. Aktoreczka z Hollywood, która spała z panem mężem i z innymi mężczyznami, która stoczyła się na samo dno upadku moralnego śpiąc z żigolakami, a potem z żołnierzami i wólczykami, żeby tylko utrzymać się przy życiu — zniknęła na zawsze. Operacja kosmetyczna dokonana cudu nie tylko na jej twarzy, lecz także w jej duszy. Jest teraz innym człowiekiem i zaczyna życie na nowo. Z jej dawnym życiem łączy się tylko jedno uczucie, mianowicie nienawiść do tego, który kazał ją oszpeścić. Kiedyś sama przekonała się, że on nie żyje, przestanie go nienawidzić. Reszta ją nie obchodzi, ani to wasze imperium finansowe, ani inne kombinacje. I nigdy nie będzie opowiadała o tym, co tu zobaczyła, bo to by oznaczało grzebanie się w jej ciemnej przeszłości, a to nie leży w jej interesie.

Marta Widmer zamysliła się. Spojrzała na Dalessandra i na swego męża. Obaj mężczyźni zmarszczyli brwi. Harry Shulz powstrzymał dech. Robert O'Rourke pierwszy zdecydował się zabrać głos.

— Czy pan nam gwarantuje, panie Rigga, że jeśli pokażemy jej zwłoki Zoltana Zeboffa, położą to kres tej całej nieprzyjemnej sprawie?

— Gwarantuję to państwu.

Dalessandro z wściekłością trzasnął pięścią w biurko.

— Dosyć tego! Protestuję! To śmieszne! To pani, Marto, upadła na pomysł tego targowania się z Rigga. Sprzeciwiam się! Istnieje rozwiązanie bardziej skuteczne i mniej ryzykowne. Znam je. Mówiłem wam. Trzeba zlikwidować Rigga, jego koleżkę i Jayne Sterling.

(cdn)

To nie takie trudne!

ZAPRASZAMY do rozwiązywania kolejnej porcji rozrywek umysłowych. Prócz rozkoszy łamania głowy trud ten może przynieść również konkretne nagrody — każdy kto nadesłanie pod adresem redakcji (termin 10-dniowy, rozwiązania wyłącznie na kartach pocztowych) rozwiązania minimum dwóch zamieszczonych pozycji weźmie udział w losowaniu 3 bonów PKO po 250 zł każdy

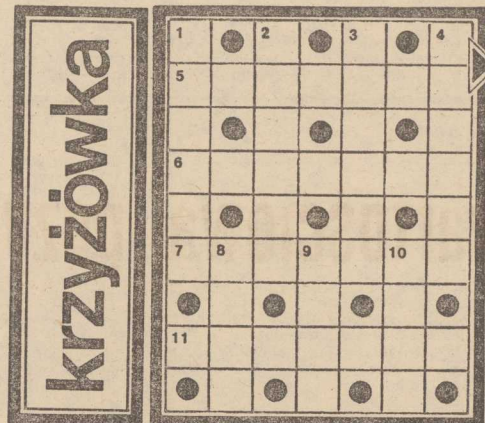
1 — łódź rybacka z żaglem re-jowym, 2 — skrajna deska, 3 — w ręku operatora, 4 — nie zaw-sze warta za wyprawkę, 5 — wy-śmiewa ludzkie wady, 6 — nie-skryształizowany miód, 7 — smacz-na jagoda, 8 — roztwór żywicy w olejku eterycznym, 9 — stoli-ca ROW-u, 10 — sąsiadka po-moc, 11 — produkt wulkanizacji kauczuku, 12 — ciemna w rog, 13 — rywal konioku, 14 — Bro-nisława w żłobku, 15 — Lecn (1882—1958) fizjolog radziecki, 16 — naturalny brawnik organiczny, 17 — płótno introligatorskie, 18 — ważny węzeł kolejowy nad Ci-są (Węgry), 19 — w genealogii związek dwójga osób różnej płci, 20 — na trasie Żory — Pszczy-na.

* * *

OBJASNIENIA podane są w in-nym szyku niż kolejność wyrazów w diagramie. Kropkami zaznaczo-no wszystkie pola, w które należy wpisać samogłoski.

— legendarna założycielka Pragi
— składa się z ogniw
— ruszyła po szynach ospale
— wersalka
— dowodzi armią
— tam po raz pierwszy użyto gazu musztardowego
— „krzyżówkowe” miasto w Turcji

Rozwiązania z nr 27

WIROWKA: żółbło, zbożna, angli-na, Ankara, stolec, zakole, arnika, Aurora, skopek, prolog, narogi, orbita, trepak, tarpan, oreada, ełuda, tkanka, matnia, Widawa, wadera.

BASKA: komis, zjawia, arden, torba, kształt, meander, szatnia.

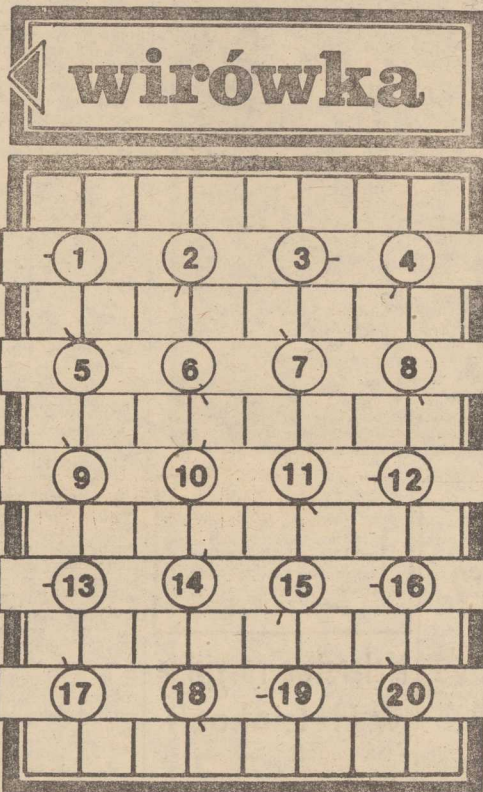
ARYTMOGRAF: Smutno byłoby, gdyby nikt się nie mylił i wszyscy robili dobrze.

KRZYŻÓWKA: armator, stadion, miazmat, onkolog, passim, zmiana, atrium, granat, ifni, złom, Amor.

KALAMBUR: piwnica.

Nagrody wylosowali: Alicja Ryś Szczecin, ul. Malopolska, Renata Szacki Szczecin, ul. Czelbora, Stefan Piskorz Stargard Szczeciński, ul. Pocztowa. Nagrody są do odebrania w redakcji 3 p. pok. 53. Zamiejscowym wysyłamy pocztą.

Opracował: Rudolf MACURA

POZIOMO: 5 — niejedno na żółble, 6 — figura geometrycz-na, deltoid, 7 — odmiana czer-wieni, 11 — rzeź, mord;

PIONOWO: 1 — nie zawsze warta za wyprawkę, 2 — gdy zapadnie, nie ma odwolania (przy drzwiach), 3 — stolica Marche, 4 — żołdak, 8 — naj-drobniejszy węgiel, 9 — ślad po przejściu pily, 10 — lisia jama.

* * *

Kalambur kołowy

Tutaj masz trafić rzutem, drapieżnik z cennym futrem.

1 — w elektro-magnesie lub na statku = 1-2-3-4-5-6-7,

2 — gruzińska,

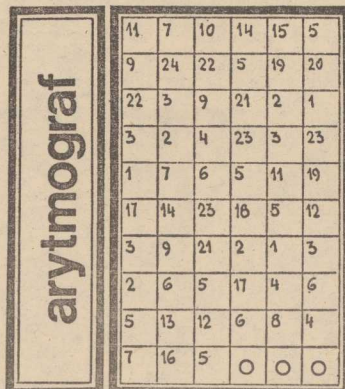
chińska lub mate = 8-9-10-11-7 —3-7,

3 — usilne pra-gnienie = 12-13-14-15-7,

4 — rodzaj mię-sa = 6-5-9-16-17-6-5-18-7,

5 — do spłaca-nia lub zwrotu = 14-19-20-21,

6 — łazienka dla samochodu = 22-23-24-18-5-7.

Dla kandydatek na miss

W OCENIE kobiecej urody trudno być obiektywnym. Jednym podobają się blondynki z rozwalającym włosom, choć poruszają się fatalnie, innym — brunetki o wydatnych ustach.

dukające wiersz o lokomotywie. Wybaczę się im te niedostatki, bo są młode i ładne.

Prawdziwi koneserzy twierdzą jednak, że uroda to nie

wszystko. Ideal kobiecego piękna wykracza daleko poza zgrabną figurę i ładną buzię, jest połączeniem walorów duchowych i fizycznych. Pewien właściciel amerykańskiej agencji zatrudniającej fotomodelki twierdzi, że tylko taki mariaż daje efekty. Jeśli w jego biurze pojawia się piękna dziewczyna, ale porusza się sztywno, ma krzykliwy głos i zbyt powierzchowny umysł, pozbywa się jej czym prędzej.

Ow znawca kobiecego piękna skonstruował ideal w jedenastu punktach. Oto one:
♦ zdrowy wygląd ♦ harmonijne rysy twarzy ♦ piękne włosy ♦ wysmukła proporcjonalna budowa ciała ♦ czyste, błyszczące oczy ♦ białe, równe zęby ♦ przyjemnie brzmiący, wyrobiony głos ♦ lekki chód i dobra postawa ♦ żywe, promienne usposobienie ♦ żywość umysłu ♦ szczery charakter

To właśnie, jego zdaniem, zapewnia kobiecie piękność. Dodaje też że rozkwit urody następuje przeciętnie w wieku 27—28 lat, bowiem dopiero wówczas rysy zaczynają wyrażać głębię uczuć.

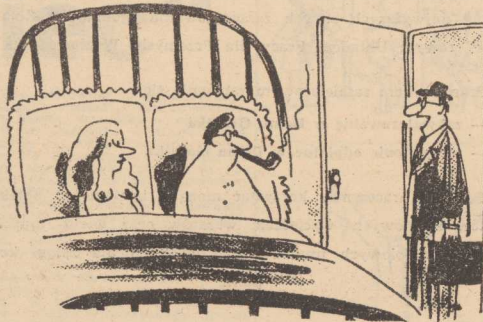
Pyk, pyk z fajeczki

Mniej szkodzi...

JEST ich bez mała dwudziestu. Spotykają się co dwa tygodnie, wyciągają brzyki i otaczają się wonnym dymkiem. Dyskutują nie tylko o fajkach i tytoniach, choć niewątpliwie ten temat jest najważniejszy...

Skorzystamy z doświadczeń członków szczecińskiego klubu fajczarzy, działającego od niedawna przy Domu Kultury „Korab”, by zachęcić jak największe grono do palenia fajki, która przecież mniej szkodzi. Podejrzewamy bowiem, że proponowany przez nas w poprzednich numerach „Kuriera” sposób na odwytyczanie się od papierosów nie przyniósł pożądanych rezultatów. Trzeba mieć jednak przede wszystkim silną wolę, by zerwać z tym nałogiem. Spróbujmy więc innej metody, zastępując papierosa — fajką. Doświadczenie uczy, że jest to bardziej skuteczne.

Prezes klubu Ryszard Konarski twierdzi, że palenie fajki jest sztuką dostępną dla każdego. Przekonamy się o tym już za tydzień.

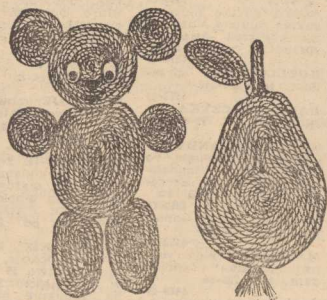

— Aha, to pan jest tym, który ciągle pali moją fajkę?

Pomajsterkujmy

Podstawki ze sznurka

Z KAWALKÓW sznurka i cienkiej sklejk lub tektury można zrobić podstawki pod ciepłe naczynia. Efektownie wyglądające podstawki mogą również zastąpić serwetki.

Sposób ich wykonania jest bardzo prosty. Należy zacząć od przygotowania sznurka. Najlepiej nadaje się do tego biały, bawełniany sznurek — taki jaki stosujemy do wie-

szania bielizny. Sznurek zanurza się w rozwarzonej farbie i następnie suszy. Do barwienia sznurka można też użyć farby, którą farbuje się materiały. Oczywiście można zabarwić go na wiele odcieni, zanurzając kolejne jego fragmenty w naczyniach z innym kolorem farby a dopiero później wyklejać podstawki. Następnie na sklejce (lub grubej tekturze) rysujemy żądany kształt i wycinamy go pilką włosową. Wychnięty sznurek przywiązujemy do dwóch rozstawionych krzeseł i smarujemy butaprem częścią, która przylegać będzie do sklejk i oraz samą sklejke. Po lekkim przeschnięciu kleju przyklejamy sznurek do drewnianej podstawki. Przykładowy sposób układania sznurka pokazano na rysunkach. Po wyklejeniu sznurkowej kompozycji wyrównujemy brzegi podstawki a następnie lakierujemy kilka razy bezbarwnym lakierem. Na wierzchołku można dokleić inne elementy (np. oczy, usta i nos misia). Podstawki można też zrobić z białego sznurka, a dopiero później pomalować je kolorową farbą nitro lub ftalową. Dobrze polakierowane lub pomalowane podstawki mogą być użyteczne również w kuchni do ustawiania gorących garnków.

WG

Ogród w domu

Drugie oblicze

PIĘKNE kwiaty mają swoje drugie oblicze — ukryte i bardzo niebezpieczne. Często nie wiemy, lub nie pamiętamy o tym, gdy dotykamy ich liści i łodyg. Na przykład „gwiazda betlejemska”, która ostatnio znów pojawiła się w sprzedaży, należy do trucielskiej rodziny tzw. wilczomleczowatych. Zawiera biały sok — mleczną substancję o drażniących i toksycznych właściwościach. „Gwiazda” pozostawiona w spokoju niczym nie zagraża. Dopiero, gdy zostanie zraniona, wypuszcza ów groźny płyn, który należy natychmiast splukać. W żadnym wypadku nie może on dostać się do ust i oczu, gdyż powoduje ciężkie zatrucie. Z kolei filodendron zawiera sok drażniący skórę. W „żylach” anturium płynie substancja posiadająca związek cyjanogenne. Natomiast w kroplach wypływających tuż przed deszczem z rośliny o nazwie difenbachia znajduje się... strychnina.

Kureczek chrupiący

— po chińsku

I DUŻY kureczek, 2 łyżeczki soli, 2 łyżeczki drobnego posiekanej cebulki, 2 łyżeczki imbiru lub 2 łyżeczki imbiru w proszku, 1/2 łyżki cukru, 1/2 łyżki octu, 1,5 łyżki sosu sojowego lub 0,5 łyżki przyprawy maggi z 1 łyżką wody, 1,5 łyżki wytrawnego białego wina lub wody, 3 łyżki maki ziem-

niaczanej, olej do głębokiego go smażenia.

CALOGE kureczka natrzeć solą i imbirem, odstawić w chłodne miejsce na 3-4 godziny. Następnie pokroić go na 15-20 części. Na pastę wymieszać cukier z octem, sojowym lub maggi z wodą, wino i makę. Kawalki kureczka posmarować połową pasty, ułożyć na talerzu, pozostawić w przewiewnym miejscu na 2 godziny. Potem posmarować kureczka resztą pasty i znowu odstawić na ok. 1 godzinę. Na mocno rozgrzanym oleju smażyć po 3-10 kawalków kureczka przez 3 min, aż mięso będzie chrupać. Podawać z bułeczkami i sosem sojowo-cyjanogenowym.

Sekrety mody

Rzecz uniwersalna

KOSZULOWA bluzka to rzecz naprawdę uniwersalna, wygodna, zawsze modna, będąca czymś w rodzaju ciucha-bazy w naszej garderobie. Rzecz jednak w tym, że choć podstawowe cechy ją określające (długi rękaw, prosty krój, kołnierzyk zapięty pod szyją) są niezmiennie, to całość wciąż podlega przeobrażeniom i te bluzki, które nosiliśmy pięć lat temu zupełnie nie są podobne do modnych w tym sezonie. A cała rzecz w subtelnościach kroju i (zwłaszcza teraz) w ilości potrzebnego do uszycia materiału, jako że współczesne bluzki koszulowe, to raczej obszerne bluzy.

Na zdjęciu dobrze zresztą widać, jaka jest ta dzisiejsza bluzka. Jest po prostu duża, nawet w dobrym stylu jest noszenie rzeczy za dużej. Ramiona koniecznie poszerzone poduszkami, rękaw bardzo szeroki, wszywany do tzw. poszerzonej pachy. Kołnierzyk na małej stójce, poza tym koszula może mieć duże nakładane kieszenie. Podkreślamy podstawową sprawę: przy szyciu takiej bluzki naprawdę nie można oszczędzać materiału. Gdybyż to zechłano wreszcie uznać w naszych zakładach konfekcyjnych! Ale, niestety, wszystkie niemal bluzki rodzimej produkcji są w ramionach za ciasne, a w pachach „piją”.

Bluzę koszulową można nosić do spódnicy i spodni, można też nosić na wierzch, rozpiętą (i pod spodem trykotową koszulkę).

(mg)

Kolorowy przewodnik

Idealiści lubią żółty

CO można powiedzieć o ludziach, którzy na palecie barw wybiorą kolor żółty? Na pewno to, że są intelektualistami, a nade wszystko idealistami. Kochają cały świat, nie troszczą się o konkretne sprawy i osoby bliskie. Nie mają zbyt dużego zaufania do siebie, są niezdeterminowani i niesmialli, przy byle niepowodzeniu — wycofują się. Wolą żyć w świecie wyimaginowanym, niż rzeczywistym.

Z kolei ulubiony kolor turkusowy oznacza ludzi skrytych, traktujących otoczenie, zwłaszcza dalsze, z dystansem. Ich cechą jest niewątpliwa dyskrecja.

Dyrekcja Kopalni Węgla Kamiennego „Wujek” w Katowicach-Brynowie

przyjmie do pracy każdą liczbę

- pracowników wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych do pracy w oddziałach wydobywczych, mężczyzn w wieku od 18 do 40 lat.

Kandydatom do pracy gwarantuje się wynagrodzenie według najwyższych stawek zaszerzowania zgodnie ze Zbiorem Układem Pracy dla Przemysłu Węglowego.

Pracownikom zamiejscowym zapewnią się:

- zakwaterowanie w Domu Górnik
- wyżywienie odpłatne w Domu Górnik

Ponadto pracownicy korzystają z istniejących obiektów sportowych, wycieczek, wczasów oraz wielu innych okolicznościowych imprez organizowanych dla załogi kopalni.

Jednocześnie pracownicy mogą podnosić swoje kwalifikacje zawodowe w celu przyuczenia do zawodów aktualnie potrzebnych w kopalni poprzez organizowane kursy wewnątrzzakładowe oraz w ośrodkach resortowych.

Zgłoszenia kandydatów do pracy przyjmuje Dział Zatrudnienia Kopalni „Wujek” w Katowicach-Brynowie, ul. W. Pola 10, telefon 513-411 wewn. 652, 655.

Jednocześnie dyrekcja KW „Wujek” prowadzi nabór do przyzakładowej Zasadniczej Szkoły Górniczej, której siedziba mieści się w niedalekiej odległości kopalni w Katowicach-Brynowie, ul. Gallusa 9a.

Dojazd do kopalni od stacji PKP Katowice autobusami WPK linii nr 48, 37, 12, 296, 10, 92.

969-K

COMINDEX

Przedsiębiorstwo Zagraniczne

oferuje do sprzedaży - ketchup

w puszkach 5 kg, cena zrytu 320 zł/kg

W sprawie zamówień prosimy kontaktować się z Biurem Handlowym, Warszawa, ul. 17 Stycznia 32, tel. 46-71-01 lub 46-70-81 (do 85), w. 277 i 282, telex 817075.

381-K

NAUKA
MGR matematyki, korepetycje, Reja 25/10, 3491-G
NAUKA niemieckiego, 61-22-04, 3822-G
MATEMATYKA, fizyka — nauczyciel akademicki przygotowuje do egzaminów wstępnych, 702-84, 4413-G

NIERUCHOMOŚCI
WILLE sprzedam, 521-755, 4697-G

WILLE sprzedam, tel. 520-047, 3859-G
DOMEK wędkarsko-wypoczynkowy sprzedam, Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 4414
ROZPOCZĘTA budowę zamieszkałe na mieszkanie lub sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 4420

SWINOUJŚCIE — pół domu sprzedam, tel. 46-70, 4254-G
SEGMENT, domek lub duże mieszkanie Pogodno, Gumienie kupię w

rozliczeniu może być M-3 nowe budownictwo, centrum, tel. 22-71-84, po 18.

KUPNO
PUTRZAKI i dywan — kupię, tel. 82-06-31, 4002-G

WIDOKI dawnego Szczecina kupię, tel. 469-55, 3539-G
SCHEMAT OTVC Vega 3022 kupię, tel. 221-329, 4333-G

ZDECYDOWANIE kupię nowy Videoton, 725-85, po 20, 754-94
BONY PeKaO kupię, Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 4518

PRALKE automatyczna i bony PeKaO kupię, tel. 230-321, 4388-G

PRZYCZEPKĘ campingową kupię, tel. 4600-G

FELGI do Żuka kupię, tel. 52-14-83, 4698-G
OPONY 8 X 17,5, felgi 16 do Mercedes ciążarowe go kupię, tel. 711-38, 4761-G

POLONEZA dwuletniego kupię, tel. 23-12-58, 4753-G

BONY PeKaO kupię Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 5035
KAROSERIE FSO — 125 p nowa plim kupię, tel. 82-01-87, 5093-G

ROZNE

NAPRAWA chłodnic samochodowych, Białek, 79-18-81, 4941-G
ZAKŁAD specjalistyczny inż. Waldemar Tytus — wykonuje alarmowe zabezpieczenia mieszkań i zakładów, tel. 22-67-01, 4894-G

CYKLINOWANIE Kolczyński, 22-46-45, 4248-G
CYKLINOWANIE Hadrian, 740-40, 4737-G
CYKLINOWANIE Orski — 525-282, 4733-G

CYKLINOWANIE B-02, da, 52-33-06, 4879-G
CZYSZCZENIE dywanów, wykładzin u kłen ta, Nieczajew, 768-42, 4893-G

COLOR telenaprawa — Kaczorek 75-100, 2799-G
COLOR telenaprawa — Uznanski, 22-85-97, 3309-G

ZAGINAŁ biały pies owczarek górski w celu leczenia. Władomść za nagrodą do godz. 15, tel. 23-05-91 po 16 52-17-38, 5064-G

MALOWANIE — tapetowanie, tel. 79-10-67, Dąbek, 4591-G
MALOWANIE tapetowanie, Piotr Chwiliński, tel. 378-48, 4820-G

NAPRAWA lodówek — Kłmszal, 773-23 (18-20), 4672-G

NAPRAWA pralek automatycznych, Molenda, 4606-G

PRALKI programatory, Konieczny, 754-08, 2719-G
NAPRAWA lodówek, za mrazarek Gurym, tel. 783-28, 4331-G

SKŁEP poszukuje producentów konfekcji damskiej, męskiej i młodzieżowej, Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 4231

TELENAPRAWY śródmieście Słowy 524-458, 5038-G

TELENAPRAWY Jakimowicz, 22-09-67, 3218-G
TELENAPRAWY Bugajski, 22-71-46, 3971-G

TELENAPRAWY Spicker, 613-653, 3794-G
TELENAPRAWA Paryski, 22-132, 3216-G

TELENAPRAWY Barczyk, 82-45-63, 2647-G
TELENAPRAWY Serocki, 82-35-25, 2580-G
COLOR Rubinowski, 82-35-39, 7734-G

COLOR telenaprawa — Kaczorek 75-100, 2799-G
COLOR telenaprawa — Uznanski, 22-85-97, 3309-G

ZAGINAŁ biały pies owczarek górski w celu leczenia. Władomść za nagrodą do godz. 15, tel. 23-05-91 po 16 52-17-38, 5064-G

Pracownicy poszukiwani

**FABRYKA
MECHANIZMÓW SAMOCHODOWYCH
„POLMO”
w Szczecinie**

zatrudni:

- technologów, konstruktorów i kasjerkę
- tokarzy
- wiertaczy
- szlifiery
- frezerów
- ślusarzy remontowych i narzędziowych
- elektryków
- grawera
- murarzy
- dekarzy
- palacza c.o. i pomocnika palacza
- rewidentów kontroli wewnętrznej
- wartowników straży przemysłowej w niepełnym wymiarze czasu pracy (emeryci).

Blizszych informacji udziela Dział Osobowy w godz. od 8.00 do 14.00, telefon 760-01, wew. 226 lub 266.

**PRZEDSIĘBIORSTWO
KONSERWACJI
URZĄDZEN WODNYCH
I MELIORACYJNYCH
w Pyrzycach**

zatrudni pracownika na stanowisko ds. pracowniczych i socjalnych

Wymagane wyższe wykształcenie i staż pracy 4 lata. Istnieje możliwość otrzymania mieszkania.

Oferty należy składać w terminie do 7 dni od daty ukazania się ogłoszenia na adres przedsiębiorstwa — 74-200 Pyrzyce, ul. Głowackiego 48, tel. 303-45.

965-K

**PRZEDSIĘBIORSTWO
PRODUKCJI URZĄDZEN
TRANSPORTOWYCH
„WUTEH”**

w Szczecinie, ul. Mieszka I 79/81

ZATRUDNI

głównego mechanika

Wymagane wykształcenie wyższe lub średnie techniczne o kierunku energetycznym lub mechanicznym.

Zgłoszenia przyjmuje i udziela informacji sekretariat, tel. 82-21-62.

883-K

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 15 lutego 1986 r. zmarł nasz najukochańszy Mąż i Ojciec

Jan Nowiński

Pogrzeb odbędzie się 24 lutego 1986 r. na Cmentarzu Centralnym o godz. 10.
Pograżona w smutku

ZONA Z DZIEĆMI

SPRZEDAŻ

TRABANTA 1978 rok

WV Golf 1500 D (1979)

KAROSERIE uzbrojona

PEUGEOTA 204 Diesel

KAROSERIE Dacia 1300

MOLOYCYKL 300, 250

SILNIK Peugeot 204

KOMPLET mebli

NOVY komplet naroz-

KOMPLET wypoczynko-

WYPRACIONE skóry

LISY i futrzak

KURTKI z lisów

NOVA kurtka (nutria)

KOZUCH męski

DALMATYŃCZKA

NOWOFUNDLANDY

SUKNIE ślubne

MAGIELEK elektrycz-

ROBOT Bartek (nowy)

BETONARKE 150, ru-

ŁOŻKO piętrowe

WŁOZCZYNNOŚCIOWA

WIERTARKE elektrycz-

WIERZARKE Bosch

ORGANY trzymanalno-

TV Unifra color

TVC „Grundig”

PIEC gazowy RFN (200

PIEC Camino 0.84 m

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

PIEC gazowy c.o. Pro-

LODOWKE używana

ZLEWOMYWAK nie-

ZAMRAZARKE sprze-

FIATA 125 p z silni-

TELEWIZOR Pal/Secam

KOZUCH damski sprze-

LOKALE

5 POKOI 128 m kw.

MIESZKANIE M-3 za-

M-4 własnościowe za-

3 POKOJE, 2 kuchnie,

2 POKOJE, nowe bu-

MIESZKANIE 2-pokojo-

3 POKOJE, 60 m kw.

MIESZKANIE własno-

M-4 dwupokojowe w

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

Woj. opolskie, Namy-

KRYMINAL

co tydzień

W MAJU ubiegłego roku PSS „Społem” w Szczecinie po wiadomości Prokuratury Rejonowej o ujawnieniu przez Dział Rewizji PSS, podczas inwentaryzacji w Obiekcie Handlowym nr 16 na osiedlu Zawadzkiego (dla wyjaśnienia: mianem „obiekty handlowe” odbarza się duże, wielobranżowe „samy” typu „Hala Piastowska”) niedoborze rzędu 700 tys. zł. Dział Rewizji — wyjaśniano w piśmie do Prokuratury — prowadzi postępowanie celem ustalenia czy inwentaryzacja za okres lipiec 84 — styczeń 85 została przeprowadzona prawidłowo oraz co jest przyczyną niedoboru.

Takie sytuacje w naszym handlu uspołecznionym — rzecz nienowa. Prokuratura przekazała cały pasztet do rozgrzybnia funkcjonariuszom Komisariatu III RUSW na Pogodnie. Alisic, zanim jeszcze maszynką dochodzeniowo-wykrywcza poszła w ruch, Dział Rewizji PSS przeprowadził w OH-16 ko lejne czynności kontrolne: „wy lazi” drugi niedobór — 472 tys. zł. za okres styczeń — kwiecień 85. Trzeci niedobór, już na kwotę 766 tysięcy złotych powstał w okresie zaledwie 35 dni (26 kwietnia — 1 czerwca 85) i wykrył go jak poprzednie — Dział Rewizji przedsięwzięcia, które nadesłało kolejne pismo do Prokuratury. Suma niedoborów wzrosła więc do ponad 1 900 tys. zł. Zapachniało grubą aferą: sprawę przejmując do dalszego prowadzenia pod nadzorem Prokuratury, Wydział Dochodzeniowy RUSW

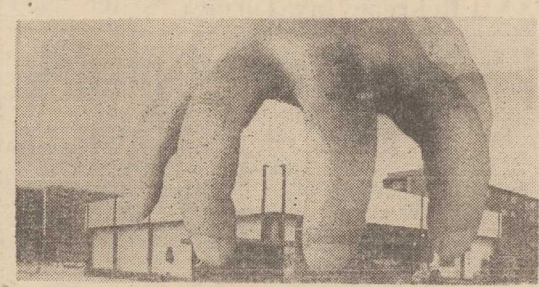
OKOLICZNOŚCI towarzyszące „rozpytnięciu się” blisko dwu milionów złotych są tak niezwykłe, że wydają się wręcz nieprawdopodobne. A przy tym zmuszają do niewesołych refleksji. Na temat polityki kadrowej PSS „Społem”. Uprowadzając ciąg dalszy naszej relacji wyjaśniamy, iż głównym i w zasadzie jedynym, negatywnym „bohaterem” afery był kierownik OH-16, Mirosław K. objął posadę kierownika „samu” na Zawadzkiego w lipcu 84. Karierę handlowa w PSS „Społem” rozpoczął od stanowiska zaopatrzeniowca w OH-11, później był kierownikiem niewielkiego, dwuosobowego sklepiku przy ul. Kolumba. Do objęcia funkcji szefa OH-16 zatrudnionego kilkadziesiąt osób pracujących na dwie zmiany (samych zastępców miał p. Mirosław czterech) został — jak twierdzi — zmuszony niemal siłą, oświadczył wcale się do tego nie pa lił. „Objąłem te funkcje — powiedział — nie znając podstawowych do

kumentów normujących tok pracy w tego rodzaju obiekcie. Nie przeszedłem m. in. przeszkolenia z zakresu obsługi kas rejestrujących, nie zapoznałem mnie z regulaminem obiektu handlowego oraz instrukcją tzw. gospodarki kasowej. Nie widziałem też na oczy żadnego zakresu czynności”.

Jednym słowem — dyrekcja, kierując się sobie tylko wiadomymi względami powierzyła materialnie odpowiedzialną funkcję „pierwszego po Bogu” w OH-16 zielonemu szczupkowi, blagajacemu się po sklepie naczynym pijane dziecko we mgle. Czy więc jest winien niedoborów? Zabezpieczone przez MO niektóre dokumenty zaprzeczają jednak wy kretnym wyjaśnieniom. Istniejące podpisywane przez podejrzanego dokument o zapoznaniu się z zakresem czynności oraz drugi, dotyczący regulaminu OH-16. A są to dokumenty podstawowe.

Opisywanie z detalami wszystkiego co złożyło się na niedobór i był dziełem Mirosława K. przekro czyłoby w znacznym stopniu ramy niniejszej publikacji. Wyjaśnijmy więc w stylu telegraficznym (zanim podamy kilka „kwiatków” z handlowej łaski pana kierownika) co robił a nie powinien oraz czego nie robił, choć leżało to w jego obowiązkach

CO robił? Nagminnie spoży-

wał alkohol w miejscu pracy: prowadził — dla zaufanych osób — sprzedaż na kredyt; dokonywał „zakupów” na własne potrzeby — bez uiszczania należności; prowadził i to na sze roka skalę, sprzedaż protekcyj na (alkohole i mięso) od zaple cza; przyjmował towary do sprze daży „na podkład” (handlowiec włada co to znaczy, innym Czytelnikom wyjaśnimy póź niej) i wreszcie, w najrozmaitszy sposób kradł pieniądze

często pochodzące z bieżącego utargu.

A CZEGO nie robił, choć powin nien? Po pierwsze — nie przeja wiał najmniejszej troski o powie rzone mu mienie; nie przestrzegał dyscypliny pracy przychodząc i wychodząc kiedy miał ochotę; dokonywał odbioru towaru niezgod nie z przepisami; nie rozliczał utargów bądź nieprawidłowo je przy gotowywał; nie sprawował należyte go nadzoru i kontroli nad docie mieniami sklepu, wszelkie papierki podpisując „w ciemno”. Reasumu jąc — działał akurat odwrotnie niż to nakazywały względnie zakazywa ły wszelkie instrukcje i regulaminy. I to wszystko udowodnione mu czarno na białym w toku niezwy kłe znużonego i pracochłonnego do chodzenia, prowadzonego przez grupę oficerów specjalistów od wy krywania przestępstw gospodar czych Wydziału Dochodzeniowego RUSW-Szczecin, ściśle współpracu jących z Działem Rewizji PSS „Społem”.

17 GRUDNIA 85 Prokuratura Rejonowa przedstawiła Mi-

rosławowi K. zarzuty, iż po pierwsze: w okresie lipiec 84 — czerwiec 85 jako kierownik OH-16 doprowadził wskutek opisaných wyżej czynności, do powstania niedoboru w kwocie 1 499 773 zł (kontrola wewnętrz na PSS wykazała co prawda po dejznanemu zarzuceno). Drugi zarzut mówi o zaborze 278 400 zł stanowiących utarg ze sprzedaży piwa, cytryn i skarpety. Pieniądze te trafiły do kieszeni kierownika 19 grud-

nia. Mirosław K. został aresztowany. Kilka słów wyjaśnienia doty czących sprzedaży „na podkład”: Mirosław K. podobnie jak inni kie rownicy dużych obiektów handlo wych miał prawo zopatrzenia sklepu w wyrobów zamawiane bez pośrednio u prywatnych wytwór ców. Wyroby cukiernicze np. do starzał do „samu” cukiernik z Miłanówka pod Warszawą atrakcyj ne skarpety frotte — prywatnie z Podkowy Leśnej. Zdarsza się iż między producentem a odbiorcą (w tym przypadku — kierownikiem sklepu) dochodzi do porozumienia, którego wynikiem jest fałszowanie

dokumentacji, polegające na zamie nieniu ilości faktycznie dostarczo nego towaru. Kombinacja umożliwi ła producentowi uniknięcie pro gresji podatkowej, zaś odbiorcą chowa do własnej kieszeni całą nad wyżkę z rach. marży. Jak było w przypadku skarpety — nie wiado mo; producent wyjaśnił później, iż w trakcie przedadunku wyrobów z towarami, z samochodu do maga zynu OH-16, jeden worek po pro stu zaginął. W każdym razie do stawa 600 par skarpety frotte (na tyle opiewały dokumenty) nastąpiła 22 kwietnia. Szły jak woda, alisic kiedy po czterech dniach sprzeda ży przystąpiono do inwentaryzacji wyszło na jaw, iż w sklepie znaj duje się jeszcze... 770 par. Przy tym sprzedawano je drożej (o 30 zł za parę) niż określił to producent. Nawiąsem mówiąc — należność za ową skarpety, 78 400 zł, nigdy do Podkowy Leśnej nie dotarła.

Sprzedaż „na podkład” praktyko wał Mirosław K. również w przy padku wyrobów cukierniczych. Udowodniono natomiast, że infor my przyjeżdżał do Miłanówka o piewał na 153 kg mniej niż fakty cznie dostarczono

Pan kierownik dysponował trzy ma w szufladzie biurka metalo wą kasą, w której — oczywiście wbrew przepisom — trzymał pie niądze na „bieżące wydatki sklepo we” (!?). Praktycznie forsa szła na prywatne potrzeby, stał m. in. do brat gotówkę na zakup domowej lodówki.

Nasuwają się pytanie czy personel „samu”, a zwłaszcza zastępcy kie rownika (nawiasem mówiąc, czę tej czwórce postawiono zarzut współudziału w powstaniu niedobó rów) wiedział o przestępczych ma chinacjach Mirosława K.? Z całą pewnością — tak. Bowiem Mirosław K. traktował „sam” jak wła sny folwark. Codziennego niemal kasa zwykł np. leczyć piwem po bieranym ze stoiska, a upominają ciej się o należność ekspedientce radził „tak kombinować, aby wy szła na swoje”. 13 maja 85, a więc kiedy już paliło się pod nogami, sprzedał 110 transporterów pustych butelek przydatnemu wytwór cywołów zowych, zgarniając do kie szeni 17 600 zł.

O TYM i innych „wyczynach” kierownika a także kom binacjach z prywatnymi do stawcami, zastępczyni informo wały Kierownictwo PSS, skła dając w dyrekcji pisemne o świadczenia. Już pierwszy tego rodzaju sygnał wien postawił kierownictwo spółdzielni w stan alarmu, spowodowało natychmiastowe zawieszenie w czynnościach Mirosława K. Tak się jednak nie stało, niedobór rósł, a tamę przestępczej dzia łalności handlowca spod cienne gwiazdy położyła dopiero milicja.

Mirosławowi K. zabezpieczono na poczet grożącej mu grzywny samochód osobowy i inne przedmioty wartości 1 200 tys. zł. Po zakończeniu śleds twa był kierownik OH-16 sta nie przed sądem.

Andrzej PRZYBYŚZ

Uśmiechnij się!

— Do pełna proszę!

42

— Dość, mój drogi Abbe — powiedział uprzejmie lecz stanowczo. — Domyślam się naukowych podstaw tej tezy i mogę sobie wyobrazić z łatwością, jak sprowadziła ją do wartości doby dzisiejszej, lecz błagam cię, przestań czytać! Pozwól mi odczytać pracę twoją w wolnej chwili. Linguam compescere, virtus non minima est — to nie jest jedna z mniejszych cnot powstrzymać język...

— Właśnie! — zawołał Aramis — to mi przypomina, tekst, jaki obrałem dla tej tezy, mój przeorze! Ja muszę mieć twoją opinię w tej materii...

Pukanie do drzwi przerwało Aramisowi zdanie. Chory rzucił gniewnym wzrokiem na drzwi, w których ukazał się Bazin, cały silnie podniecony z listem w ręce

— No?

— Monsieur! — odezwał się zmieszany, zrozpaczony Bazin. — Przysięgałem im, że ciebie tu nie ma, że jesteś chory, że umierasz, lecz oni dowiedzieli się, że tu jesteś. Dwojg przekleści kawałowie, przeproszam dwojg panowie prosił, bym wręczył ci ten list...

— Bardzo dobrze, dojdź mi list — Aramis westchnął i ułożył się na poduszkach. — Czym są listy? — mruknął niechętnie, patrząc na adres. — Nic mnie nie wiąże ze sprawami tego świata.

Pomimo to rozzerwał przecięć i lekko się zarumienił odczytując treść. List był jednym z czterech, wysłanych przez Lorda de Wintera. Była to dokładna kopia pisma otrzymanego przez Athos.

Ciekawe! — mówił do siebie. — Bazinie, list ten doręczono ci osobiście?

— Jeden z dwóch panów powiedział, że list ten podjął na waszej dawnej kwatrze w Paryżu, monsieur — rzekł Bazin, drżąc ze strachu na wspomnienie dawnych dziejów. — Prosi na wszystko, by mógł z wami pomówić.

— Kto to jest?

— Obcy, monsieur, zamaskowany. Aramis oddał list giermkowi z dosadną rezygnacją.

— Weź to, spój, zniszcz, zjedz, zrób co ci się spodoba. List ten nie ma dla mnie znaczenia.

Przeor powstał z krzesła.

— Mój drogi przyjacielu — zwrócił się do chorego — pozwól mi zabrać te arkusze ze sobą, pozwól mi odczytać te zachwycające notatki. Ustąpię miejsca

gościowi, przyjmij go, za każdą cenę go przyjmij. Nie powinienes zostawiać tu sam, bez przyjaciół, niebezpiecznie chory

— Mam więcej, aniżeli na to zastęguję — odezwał się ponuro Aramis. — Czym jest ten świat w ogóle? Miejscem, gdzie zawiąść rodzi zawiąść, zło poczyna zło... ilem parit lis, noxa item noxam parit! i czyż ja nie sprowadziłem sam na siebie nieszczęścia, zabywając tej pierwszej maksymy wierzącego człowieka — nemo militans Deo — żaden ze służbistów Boga nie powinien mieszać się do spraw doczesnego życia. Zabierz te arkusze, jeśli ci się tak podoba. Wracaj do mnie szybko Bazin! Wskazaj wielbłemu przeorowi drogę i sprowadź tu tego kawalera.

Bazin trzymał list nad świecą. Jego bystry wzrok dojrzał występujące litery i skoro treść odczytał i rozpoznał podpis Lorda de Wintera, nie mógł powstrzymać się od okrzyku. Lecz przemleczł co wiedział i kiedy reszka papieru dopadła się, sprowadził przeora na dół.

— Winter! — mruknął do siebie Aramis, gdy pozostał sam. Wpatrzył się w okno. — Ten Anglik! E, to nie ma już nic wspólnego z mną. Ja już skończyłem, wszystko jest skończone. Niech umarli grzebią swoich umarłych. Kiedy ona...

Dwie wielkie łzy potoczyły się z oczu Aramisa.

Drzwi się rozwarły szeroko. Kawaler wszedł, obrócił się, wypchnął Bazina za drzwi, zamknął drzwi i przekreślił klucz w zamku. Zbliżył się do kanapy. Aramis zdumiał się patrząc na zamaskowanego człowieka. Przybyśz miał piękne włosy, wąsy i hiszpankę. Jego ręce były tak gładko pielęgnowane jak Aramisa. Niebieskie oczy przegadły przez otwory w masce. Strój z niebieskiego welwetu, na palcu świecił wspaniały brylant.

(cdn)

„Kurier” rozmawia z prezesem PZPN E. Brzostowskim

Przed Meksykiem — dobrze, w kraju — kłopoty

WYPRAWA kadry Piechniczka najpierw jest pierwszym etapem przygotowań naszymi drużynami do mistrzostw świata w Meksyku. Nietypowe położenie kraju (wysokość zmusza finalistów Mexico 86 do specjalnych zadań). Uczestniczące w imprezie drużyny europejskie, muszą brać również pod uwagę różnicę czasu, jak też wysokie temperatury, jakie będą panowały w okresie rozgrywania zawodów. Przed drużynami przygotowującymi się do mistrzostw stoi więc nie lada zadanie: jak najlepiej zaprogramować czas przed wyjazdem do oceanu? kiedy przybyć do Meksyku żeby problem aklimatyzacji zmniejszyć jak najlepiej?

PZPN już od dawna ma przygotowany program tej najważniejszej piłkarskiej imprezy. Trzy miesiące przed rozpoczęciem pierwszego meczu to jednocześnie daleko, ale i blisko. Drużyna po tournée w Włoszech i Ameryce Płd. dysponuje pomocą dobrą formą i kondycją. Dochodzą jednak do nas głosy, że grupowanie było za długie, piłkarze zmęczą się sobą, tęsknią za domem...

O skomentowaniu sytuacji w zespole na dziś oraz dalszych planach przed Meksykiem poprosiliśmy prezesa Polskiego Związku Piłki Nożnej Edwarda Brzostowskiego, który w ub. tygodniu przebywał w Szczecinie.

— Do wszystkich poczynają organizatorskich związanych z przygotowaniem do mistrzostw świata zawsze były szereg uwag zarówno do drużyn K. Górskiego, J. Gmocha a także obecnego trenera A. Piechniczka. Na szczególne pretensje, często słyszane, dotyczyły zawsze spraw organizatorskich, a nie szkoleniowych. Ostatnie wyniki ogólnie mówiące zacierają te „niedoróbki” administracji sportowej. Nie znaczy to, że nie trzeba o nich wspominać. Planując

cykl zamierzeń szkoleniowo-organizacyjnych przed tegorocznymi mistrzostwami wzięliśmy pod uwagę i sądzę, że teraz nie popełnimy żałujących błędów.

W MEXYKU była już nasza ekipa. Wybrano odpowiednie warunki w Monterrey i zabezpieczono ewentualnie dalsze miejsca pobytu. Jesteśmy już w dobrych stosunkach z komitetem organizacyjnym grupy eliminacyjnej, a tego przed nami niebawem odwiedzi nasz kraj. Meksykańskie są niezwykle gościnne, a Polskę traktują jak kraj imi. Pamiętam, że przypomniał mi się na każdym kroku, że przekazyaliśmy im znaczną pomoc materialną i rzeczową na wieść o trzęsieniu ziemi w ich stolicy. Dziś wszyscy wiedzą również, że cały dochód z meczu Włochy - Polska został przekazany dla ofiar trzęsienia ziemi.

Nie bez znaczenia jest również fakt, że Polonia amerykańska zebrała kilkadziesiąt tysięcy dolarów i przelała do Meksyku jako dowód humanitarnej ofiarności, a to wszystko przecież się liczy.

— Panie prezesie. Przed nami jest jeszcze lica i dalsze grupowania o raz gry kwalifikacyjne. Czy może pan zdradzić dalsze plany przygotowań?

— Jak wiadomo liga będzie rozgrywana w ekspresowym tempie. Po niej kadrowie oddadzą się do dyspozycji trenera Piechniczka, a zespół ludzi odpowiedzialnych za stworzenie odpowiednich warunków na już rozpoczą pracę. Po grupowaniu, najpierw w kraju, planujemy wyjazd do miejscowości wysokościjszych poza granicami Polski. Rozważamy jest pobyt m. in. w Szwajcarii w doskonałych warunkach, najwyżej, Stambul, najprawdopodobniej zespół wyjedzie na kilka meczów z zachodnimi drużynami. Niewykluczone jest spotkanie z zespołem z Europy, być może z reprezentacją Brazylii, ale w terminie nieco wcześniejszym.

— Kiedy wyjazd do Meksyku?

— Na 14 dni przed pierwszym meczem. Tak twierdzi naukowcy z Instytutu Lotniczego, lekarze sportowi oraz nasi trenerzy pracujący w Meksyku. Tak też będzie, chyba, że zajdą jakies nieprzewidziane okoliczności.

— Czy Turcja, Tunezja jak również kluby latynoskie oraz Urugwaj to najlepszy wybór partnerów? W grupie eliminacyjnej gramy przeciwko z Anglią, Portugalią, a to zupełnie inny styl gry.

— Zwiemy i trzeba o tym pamiętać, w okresie znaczących restrykcji w stosunku do naszego kraju. Sport nmi również został dotknięty. Dlatego dobór partnerów do gier jest taki, na jaki pozwala sytuacja. Wybrałmy wariant optymalny w tej sytuacji i na tego typu imprezie należy brać pod uwagę wszystkie nieprzewidziane okoliczności, także „układy” stroniczności sędziów, nieformalne koligacje. A grać będziemy jeszcze z Hiszpanią i Dania.

— Kto jest dobry na boisku nie groźne mu są żadne układy, po prostu wygrawa. Przekonał się o tym na Wembley, w Monachium i Hiszpanii.

— Panie prezesie. Mówimy o wielkiej piłce nożnej, a w kraju szkoły, kluby sportowe to małe i średnie, działacze piłkarscy bory-

kają się z niedoborem podstawowego sprzętu, środków finansowych, boisk. Piłka nożna nie jest również miłe widziana w szkołach.

— Istotnie działacze z terenu mają pretensje do PZPN, że cała niemal swoją uwagę skierowali na przygotowanie do mistrzostw świata w Meksyku. Nie zapominajmy jednak o powszechności dyscypliny, na której zasada się przede wszystkim opiera. Powstałe dokumenty rozwoju piłkarskiego młodzieżowego w kraju. Wspólnie z organizacjami młodzieżowymi, SKS, TKKF i LZS opracowujemy odpowiedzialny system szkolenia, organizację imprez piłkarskich we wszystkich miejscowościach. Środki i sprzęt będziemy przekazywać także do PZPN, ale przede wszystkim wspólnym organizacjom. Zamierzamy też rozbudować i wyposażać w sprzęt, urządzenia sportowe oraz bazy hotelowo-gastronomiczne przy najbliższych ośrodkach przygotowania młodzieży. Obiekty takie rozmieszczone będą równomiernie na terenie kraju m. in. jeden planujemy na morzem. Jeszcze zbieramy oferty.

— A inne sprawy piłkarskie? — Mogę tylko powiedzieć, że na pewno zdecydowanie uporządkujemy sprawy transferowe, zarówno krajowe, jak też związane z przejściem zawodników za granicę. W najbliższym roku być może z listą transferową, ale nie będzie nie korzystną.

— W tym roku taka sytuacja się nie powtórzy.

— Oby tak się stało. Dziękuję za rozmowę.

Paw.

XXII Rekreacyjny Turniej Najlepszych Pływacy rozdali medale

NIEDAWNO rozegrano kolejną imprezę sportową w ramach XXII Rekreacyjnego Turnieju Najlepszych. Tym razem reprezentanci szczytności zakładów pracy rywalizowali w pływaniu, mając za sobą komikę oraz tenis stołowy.

W PUNKTACJI generalnej: po trzech rozegranych dyscyplinach sportowych na prowadzeniu jest ekipa Stoczni im. A. Warskiego — 265 pkt. przed ZPS-S — 254 pkt. i SPBP — 223 pkt. Na czwartej pozycji jest Polmo — 222 pkt. 5. WPKM — 206 pkt., 6. „Dol na Odra” — 201 pkt.

W trzeciej dyscyplinie — pływaniu najlepszych zawodników na Zarząd Portu Szczecińskiego, który zgromadził łącznie 105 pkt., 2. Stocznia im. A. Warskiego — 100 punktów, 3. SPBP — 82 pkt., 4. Urząd Wojewódzki — 80 punktów, 5. WPKM — 74 pkt., 6. Polmo — 73 pkt., 7. KBO nr 1 — 70 pkt., 8. „Dolina Odra” — 61 pkt., 9. PEDIM — 59 pkt., 10. WODROL — 52 pkt.

WSZYSTKIE konkurencje dostarczyły nie lada atrakcji. Chyba największą sztafeta rodzinna, płynąca w składzie: tata, matka, dziecko do 12 roku życia, w tym celu w zestawieniu najlepsza rodzina okazała się państwo Zaworscy z Krzywosław. 13-letnia Kasia (KBO-1). Drugą pozycję wywalczyli państwo Kuniszewscy, Tadeusz, Elżbieta i Tomasz (ZPS-S), a na trzecim miejscu uplasowała się rodzina Zdziłubkowskich ze Stoczni im. A. Warskiego. W sztafecie kobiet wygrała ekipa St. im. A. Warskiego przed Urzędem Wojewódzkim.

Wyniki indywidualne. Kobiety do lat 30. 1. J. Weber (UW), 2. A. Walencka (Warski), 3. L. Malyszko (Warski), po 30 roku życia: 1. K. Serocznicka (UW), 2. G. Meyer (Polmo), 3. T. Wrońska (Bt).

Koszykarki Czarnych goszczą lidera

JAK już informowaliśmy koszykarki czarnych, po ostatnim zwycięstwie nad warszawską Polonią znalazły się w tzw. „bezpiecznej” ósemce z dorobkiem 24 pkt. Nadal jednak potrzebne są szczytności, kom zwycięstwa. Być może pierwszą osiągną w sobotę, mając za przeciwnika LKS. Jak będzie, przekonamy się w sobotę. Porażkę spotkaniu o godzinie 17 w hali WDS.

Na początek Gwardia i Płomień

Rozpoczyna się II runda siatkarskich bojów

CZY siatkarze Stali Stocznia dogonią liderującą w tabeli, po pierwszej rundzie, warszawską Legię?

Pogoń zmierzy się z AZS Wrocław

W SOBOTĘ i niedzielę odbędzie się kolejna runda w żeńskiej ekstraklasie piłki ręcznej. Wicelider tabeli Pogoń zmierzy się z ósmym zespołem ligi — AZS Wrocław. Ongli wrocławianki należały do czołowych krajówek. Niestety od kilku sezonów AZS ma poważne kłopoty kadrowe, stąd jego gra jest daleka od idealu. Nie też dziwnie, że obecnie akademicki zespół jest w sferze drużyn zagrożonych spadkiem. Pogoń jednak nie może zlekceważyć swojego przeciwnika i do obydwoj spotkań powinna przystąpić maksymalnie skoncentrowana. Prawdopodobnie ponownie nie wystąpi Tobjasz, która nadal narzeka na bóle w okolicy barku.

Sobotni mecz rozpocznie się o godz. 17, a niedzielny rewanż o godz. 11.

(bt)

NA to pytanie trudno jeszcze udzielić wyczerpującej i jasnej odpowiedzi. W każdym razie wszystko jest uzależnione od startu stoczniowców w rundzie rewanżowej, która rozpoczyna się w nadchodzącą sobotę i niedzielę. Wiemy, że stoczniowcy zapowiadają chęć wywalczenia po raz drugi w historii istnienia klubu tytułu mistrzowskiego. Stąd też do II rundy przygotowują się sumiennie. Przekonałmy się o tym podczas wizyty na jednym z treningów. Wszyscy pracowali na maksymalnych obrotach, nikt się nie oszczędzał. Jakże będą tego efekty, przekonamy się już w sobotę. Stoczniowcy zmierzają z Gwardią we Wrocławiu, a następnie pojedą do Płomienia (niedziela). W Szczecinie naszych siatkarzy zobaczymy 28 lutego (środa) w meczu z Czarnymi Radom, a w czwartek (27 bm.) zagrają z Resovią Rzeszów.

Mamy nadzieję, że stoczniowcy zdobędą komplet punktów i nie pozwolą warszawskiej Legii na samotne liderowanie w tabeli.

(bt)

Budujemy halę widowiskowo-sportową

2 tys. zł od pracowników „Palcargo”

WCZORAJ odwiedził naszą redakcję pracownik Przedsiębiorstwa Państwowego „Palcargo” i poinformował nas o zbiorze pieniędzy na konto budowy hali widowiskowo-sportowej w Szczecinie. Powiedział m. in.: „W trakcie rozgrywania VII indywidualnych mistrzostw w warcaby pracowników PP „Palcargo” wśród uczestników mistrzostw została przeprowadzona składka pieniężna z przeznaczeniem na wzniesienie nowej hali w naszym mieście i zebrała kwotę w wysokości 2087 zł, wpłaćmy na konto”. Dziękujemy.

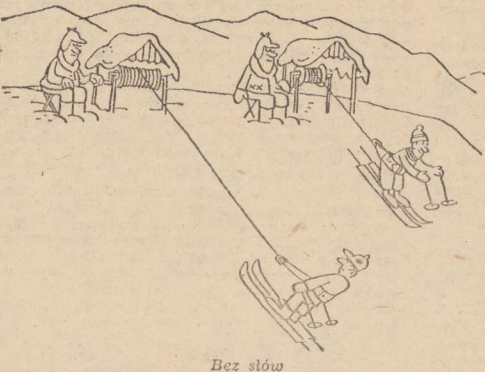
(bt)

Trzydzieści trzy pytania do Mirosława Okońskiego

1. Data i miejsce urodzenia: 8.12. 1938 r. Koszalin
2. Wzrost i waga: 173, 69 kg.
3. Stan rodzinny: żona — Grażyna, córka — Magdalena.
4. Pseudonim boiskowy: „Mundek”
5. Pierwszy klub, pierwszy wychowawca: Gwardia Koszalin, Leon Dynszek
6. Przebieg kariery: 1968—1977 Gwardia Koszalin, 1977—1980 Lech Poznań, 1980—1982 Legia Warszawa (klubu wojkowa), od 1982 ponownie Lech Poznań.
7. Kto miał największy wpływ na karierę: rodzice.
8. Debiut w I lidze: 23 lipca 1977 z Górnikiem Zabrze (w Poznaniu 0:0).
9. Debiut w reprezentacji A: 9 listopada 1977 ze Szwecją (2:1), we Wrocławiu.
10. Dorobek w reprezentacji A: (także występy w pozostałych reprezentacjach) 23 mecze w reprezentacji A, 24 w młodzieżowej, 27 w juniorach.
11. Najlepszy mecz w karierze: 16 marca 1983 r. z Legią w Warszawie w Pucharze Polski (1:0 dla Lecha).
12. Największy sukces: wywalczenie mistrzostwa w lidze i zdobycie Pucharu Polski w jednym sezonie.
13. Największe rozczarowanie: nie wyrażenie przez klub zgody na moją grę w drużynie Hamburger SV.
14. Najbardziej ceniony piłkarz krajowy lub zagraniczny (w przeszłości lub obecnie): Darek Dziekanowski, Diego Maradona.
15. Najwyższy ceniona zagraniczna drużyna klubowa: Juventus Turyn.
16. Gdzie ci się najlepiej gra po za własnym boiskiem: w Warszawie na stadionie Legii.
17. Zainteresowanie innymi sportami: koszykówkę.
18. Sportowiec, którego podziwiasz: Waldemar Marzalek.
19. Człowiek z życia sportu, którego podziwiasz: Roman Wilhelm.
20. Ulubione zajęcie, hobby: zajęcia kulinarne, muzyka.
21. Ulubione miejsce wypoczynku: morze.
22. Samochód jakim jeździsz: Polonez.
23. Najchętniej oglądany program w TV: Jarmark.
24. Ulubieni aktorzy (polscy lub zagraniczni): Roman Wilhelm.
25. Ulubiony zespół muzyczny (polski lub zagraniczny): Wiama, Shaolin Stevens.
26. Najchętniej czytana gazeta: Piłka Nożna. Sport, Przegląd Sportowy.
27. Najpiękniejszy kraj, który zwiedziłeś: Japonia.
28. Co zamierzasz robić po zakończeniu kariery: na razie się nad tym nie zastanawiam.
29. Czy liczba drużyn występujących w I, II i III lidze jest właściwa: jakże proponowałbyś zmiany? zmniejszyć nie są potrzebne.
30. Czy obowiązująca w naszej lidze punktacja jest dobra? (np. w porównaniu z systemem angielskim): jestem zwolennikiem punktacji jak w lidze angielskiej.
31. Wypuść pierwszą trójkę w mistrzostwach Polski sezonu 85/86: Legia, Górnik Zabrze, Lech.
32. Jaką przewidywasz koleistość w naszej grupie mistrzów: 88: Polska, Anglia, Portugalia, Maroko.
33. Jakiemu drużynie widzisz w pierwszej ewentualnej Mundialu: Brazylija, Francja, Polska, Meksyk.

REKORD ŚWIATA W ŁYŻWIARSKIM BIEGU NA 10 000 M

PODCZAS mistrzostw świata w wieloboju łyżwiarskim mężczyzn, Norweg Geir Skarstad ustanowił rekord świata w biegu na 10000 m rezultatem 14:14.

Bez słów

